

การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
กรณีศึกษา : เยาวชนในตำบลเสม็ด อำเภอบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร

ของ

นายณพภูม บุษยะบุญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วัน เดือน ปี..... 24 ก.ย. 2550
เลขทะเบียน..... 00210050

สาขาวิชานิติศาสตร์

04
796.334
% 172 0
2550
8 2

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ปีการศึกษา 2549

ISBN : 974-373-553-4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

The Youth's Participation in Futsale Games
Case Study of Samaedum Community Bangkuntein, Bangkok.

MR. Noppadon Bonyabron

A thesis Submitted in Partial fulfillment of the Requirements

, For the Master of Arts (Social Sciences of Development)

At Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Academic Year 2006

ISBN : 974-373-553-4

การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล

โดย

นายณพปฎล บุษะบุญ

ផ្លាស់ប្តូរ

สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุปผา แซ่มประเสริฐ

กิจกรรมการ

อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

..... ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราวุธ เศรษฐจิ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. สายหยุด จำปาทอง)

ไฉยมิ เทพรชิต์ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภัยพร แหม่มประเสริฐ)

(อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บรรณา สิริวัณษ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์อานา วรรณณี)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อ อาจารย์ที่ปรึกษา และ ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ทั้ง 5 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร.สายหยุด จำปาทอง, รองศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุปผา แซ่มประเสริฐ , อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ, ดร.ทวิช บุญศิริศรี และอาจารย์อาภา วรรณจิ๋ว ผู้ซึ่งเป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษาได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาด้วยดีเสมอมา รวมทั้งช่วยอ่าน ให้ คำแนะนำและวิจารณ์ที่เป็นประโยชน์ และช่วยแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณต่อเขาวชนในตำบลแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร รวมทั้งท่านผู้อำนวยการ คณะครู อาจารย์ ตลอดจนบุคลากร ในโรงเรียนวัดแสมดำ ที่ได้ให้การสนับสนุน ข้อมูลที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณสุรัช รุ่งแสง เจ้าหน้าที่สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาและ คุณสมบัติ นัจจันทร์ เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานประสานงานฝ่ายบัณฑิตศึกษา ที่มีส่วนช่วยเหลือในการให้ คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานและเพื่อนนักศึกษา สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่น 3 ทุกท่าน

ท้ายสุดผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณอันสูงสุดของคุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบคุณผู้เป็นกำลังใจ พร้อมทั้งให้กำลังใจตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดความรู้ ช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จ

นายพนพล บุญยะบุญ

นายณพพล บุญะบุรณ (2549) การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล : กรณีศึกษาเยาวชน ตำบลแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต.
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
 คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุปผา แซ่มประเสริฐ อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร รวมทั้งปัจจัยที่ทำให้เยาวชนหันมา มีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนจากสถานศึกษากับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬา ฟุตบอลในชุมชนแสมดำ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนเพศชายจำนวน 80 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาสถิติไคร้สแควร์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี พ่อ-แม่ อยู่ด้วยกัน รายได้ ของครอบครัวในแต่ละเดือนมากกว่า 15,000 บาท ส่วนสูง 160-179 เซนติเมตร ผลการเรียนรู้ในปี การศึกษาที่ผ่านมา 2.00-2.50 จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมดำ 1-2 ครั้ง ระยะเวลาที่ อาศัยในชุมชนต่ำกว่า 5 ปี ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำได้รับการส่งเสริม และความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอล มีความรู้ความเข้าใจผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อ การเล่นกีฬาฟุตบอลใน 5 ด้านได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมี ส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล พบว่า ประชากรมี ส่วนร่วมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

The present thesis aims at studying the level of Youth's participation in playing the game of FutSal . The work entitled "The Level of the Participation of the Youth in Playing FutSal Game : A case Study of Youth at Samae Dam Community at Bangkhunthien, Bangkok. It also studies the participation of the Youth in great detail.

The sampling was based upon the involvement of 80 male students who were provided the questionnaire. Data were analysed by statistical method using Percentage, Mean, Standard Deviation and Chi-Square.

We found that the majority of the Sampling were the age-group between 19-16 years, and they live together with their parents . The family income in average is 15,000 ฿. Permonth. The interview's hight is in between 160-179 cm, the average Grade being 2:00-2:50. The average / time for them is 1-2 time . The duration in community is below five year.

They receive the advise to play FutSal game. They do understand the game and has profound knowledge to play it .

The result of the study found that the participation in idea, decision-making playing and action. It was clear that the Sampling group participated very actively in every level. The intensity of all aspects and their knowledge is found very high.

สารบัญ

หน้า

ประกาศคณะกรรมการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการกีฬา.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับการบริโภคกีฬา.....	19
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากร.....	35
เครื่องมือในการวิจัย.....	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของเยาวชน.....	38
ตอนที่ 2 การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬา ฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนสามคำ เขตบางขุนเทียน	41
ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัย สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนสามคำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	47
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	101
สรุปผลการวิจัย.....	102
การอภิปรายผล.....	104
ข้อเสนอแนะ.....	106
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	106
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	
หนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	113
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	116
ประวัติผู้วิจัย.....	123

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	สภาพส่วนตัวของเยาวชน..... 39
ตารางที่ 2	การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมคำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน 41
ตารางที่ 3	ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วม ร่วมคิด..... 42
ตารางที่ 4	ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วม ร่วมตัดสินใจ..... 43
ตารางที่ 5	ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วม ร่วมในการวางแผน..... 44
ตารางที่ 6	ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วม ร่วมในการปฏิบัติ..... 45
ตารางที่ 7	ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วม ร่วมประเมินผล..... 46
ตารางที่ 8	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมร่วมคิด..... 47
ตารางที่ 9	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมร่วมในการตัดสินใจ..... 48
ตารางที่ 10	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมร่วมวางแผน..... 49
ตารางที่ 11	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมร่วมในการปฏิบัติ..... 50
ตารางที่ 12	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมร่วมประเมินผล..... 51
ตารางที่ 13	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน..... 52

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่น กีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	53
ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่น กีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	54
ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่น กีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน.....	55
ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่น กีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	56
ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่น กีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	57
ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่น กีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน.....	58
ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมี ส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	59
ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมี ส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	60
ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมี ส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน.....	61
ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมี ส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	62
ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมี ส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 25	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน.....	64
ตารางที่ 26	ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	65
ตารางที่ 27	ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	66
ตารางที่ 28	ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน.....	67
ตารางที่ 29	ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	68
ตารางที่ 30	ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	69
ตารางที่ 31	ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน.....	70
ตารางที่ 32	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	71
ตารางที่ 33	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	72
ตารางที่ 34	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน..	73
ตารางที่ 35	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	75
ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน.....	76
ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชน แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	77
ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชน แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	78
ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชน แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน.....	79
ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชน แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	80
ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชน แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	81
ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชน แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน...	82
ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	83
ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 46	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน.....	85
ตารางที่ 47	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	86
ตารางที่ 48	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	87
ตารางที่ 49	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน.....	88
ตารางที่ 50	ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนเสมอคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	89
ตารางที่ 51	ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนเสมอคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	90
ตารางที่ 52	ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนเสมอคำกับ ระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน.....	91
ตารางที่ 53	ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนเสมอคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	92
ตารางที่ 54	ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนเสมอคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	93
ตารางที่ 55	ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนเสมอคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ เล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 56	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด.....	95
ตารางที่ 57	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	96
ตารางที่ 58	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน.....	97
ตารางที่ 59	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ.....	98
ตารางที่ 60	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล.....	99
ตารางที่ 61	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน.....	100

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1	กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	7
-------------	-------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพของปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร ประกอบกับการหลั่งไหลของอารยธรรมจากต่างชาติในหลายรูปแบบ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ เกิดความเห็นแก่ตัว ไม่มีคุณธรรมและจริยธรรม ขาดการเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว ที่สำคัญเยาวชนไม่มีเวลาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพลานามัย ด้วยเหตุผลที่ว่า “เยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของชาติ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ” เริ่มไม่มีคุณภาพเพราะสภาพแวดล้อมทางสังคมไม่เอื้ออำนวย ทำให้หันไปพึ่งพาสายสัตรี สิ่งหยาบช้าผิดศีลธรรม เกิดปัญหาภายในครอบครัวทำให้ครอบครัวแตกแยก ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาจึงควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนและเป็นรูปธรรม ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ได้ให้แนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” นอกจากนี้ยังควรใช้การผนึกกำลังร่วมกันของประชาชนทุกภาคส่วนที่เป็นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชนซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติเป็นผู้ที่พร้อมด้วยคุณภาพและคุณธรรม มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ แก่ผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ ย่อมส่งผลให้ประเทศนั้นมีการพัฒนา ไปสู่ความเจริญมั่นคงก้าวหน้า (สมพร เทพสิทธิ์ 2542 : 7)

แนวทางหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหาสังคม และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชาติให้สัมฤทธิ์ผล มีหลายแนวทางด้วยกัน และในการพัฒนาการกีฬาของชาติก็เป็นแนวทางหนึ่ง ด้วยการสนับสนุนให้ประชาชนรวมทั้งเด็กและเยาวชน หันมาออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อเสริมสร้างสุขภาพอนามัยให้แข็งแรงสมบูรณ์ อันจะนำไปสู่สุขภาพจิตที่ดี ตลอดจนเป็นการสร้างความสามัคคี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และมีระเบียบวินัย ซึ่งจะเป็รากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติและสังคมให้เจริญก้าวหน้า และเกิดความผาสุก ดังปรัชญาที่ว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” นั่นก็ความสำเร็จในด้านกีฬาจะทำให้ประเทศมีความเจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ความมั่นคงของประเทศ และกีฬายังสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศให้เป็นที่ประจักษ์ต่อนานาอารยประเทศ การกีฬายังถูกนำไปใช้ในการสร้างสัมพันธและความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศอีกด้วย นอกจากนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลปัจจุบันทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับความสำคัญของการกีฬา ความว่า “ในหลักการ การกีฬาจุดประสงค์พื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้

ร่างกายแข็งแรงและสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคีและเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น มาเวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือในทางสังคม ทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและ ของจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุขทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมืองและ โดยเฉพาะในการกีฬาระหว่างประเทศ ก็ได้เพิ่มความสำคัญสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติอย่างถูกต้อง หมายถึงว่าอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถ ก็จะได้นำชื่อเสียงแก่ตนและแก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติด้วยความเรียบร้อย ด้วยความสุภาพ ก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ”

จากความสำคัญดังกล่าวในเรื่องของกีฬาข้างต้น นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่น 3 รวมทั้งผู้วิจัย ได้จัดโครงการ “รารักฟุตบอล” เมื่อวันอาทิตย์ที่ 25 กรกฎาคม 2547 ณ โรงเรียน แสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยให้แก่เยาวชน ในชุมชนแสมดำที่มีอยู่ อายุไม่เกิน 16 ปี จำนวน 80 คน แบ่งเป็นจำนวนทีมที่ร่วมแข่งขันจำนวน 8 ทีม โดยใช้ระยะเวลาการจัดโครงการรักฟุตบอล จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 1 เดือน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ความรู้ด้านกีฬา ฟุตบอลแก่เยาวชน ในชุมชนแสมดำ และเพื่อให้เกิดทักษะการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในชุมชนแสมดำ สาเหตุที่เลือกนำกีฬาฟุตบอลมาจัดโครงการ เนื่องจากกีฬาฟุตบอล (Futsal) เป็นกีฬานิกหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยม และเป็นกีฬาที่สนใจของเยาวชนไทยในขณะนี้ และเริ่มมีการเล่นอย่างแพร่หลาย ส่วนหนึ่งมาจากความสะดวกสบายในเรื่องสนาม จำนวนผู้เล่นไม่มากจนเกินไป อีกทั้งฟุตบอลทีมชาติไทยยังเป็นทีมระดับแนวหน้าของเอเชีย ในส่วนนี้จึงทำให้เยาวชนใฝ่ฝันอยากเป็นตัวแทนของประเทศเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วม และได้สัมผัสกับบรรยากาศของการแข่งขันฟุตบอลในระดับโลก สำหรับผลที่ได้รับจากโครงการ ได้แก่ เยาวชนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และสร้างทัศนคติที่ดีในการออกกำลังกาย นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงในการจัดทำโครงการรักฟุตบอล เห็นได้จากความคิดเห็นของผู้นำชุมชน นายสรายุทธ ทรัพย์บางยาง ได้กล่าวว่า “โครงการดังกล่าวทำให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกันมากขึ้น โดยมีผู้ที่เข้าร่วมโครงการเป็นจำนวนมาก อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นในชุมชน อยากให้โครงการดีๆ อย่างนี้เกิดขึ้นอีก ในชุมชนแสมดำ” หรือจากความเห็นของ อาจารย์สุภรณ์ คงดาวร อาจารย์จากโรงเรียนแสมดำ ที่มีส่วนในการให้การช่วยเหลือในการจัดโครงการภายในชุมชน เพื่อให้เกิดความสะดวกมากขึ้น กล่าวว่า “กีฬาฟุตบอลทำให้เด็กกระตือรือร้นที่จะเล่นกีฬามากขึ้น อีกทั้งยังเกิดความสามัคคีในหมู่เยาวชนของชุมชนแสมดำ อีกด้วย” และจากความคิดเห็นของเด็กชาย วิทยา มาวาลย์ เด็กนักเรียนโรงเรียนแสมดำ หนึ่งในเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการรักฟุตบอล ให้ความเห็นว่า “รู้สึกมีความสุขที่ได้ร่วมโครงการรักฟุตบอล และต้องการให้มีการจัดขึ้นอีก”

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ และต้องการทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของเยาวชน ต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยมุ่งที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อกีฬาฟุตบอล อันจะนำไปสู่เจตนารมณ์ของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่จะส่งเสริม และพัฒนาการกีฬา และการออกกำลังกายให้เป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตประจำวันของคนไทยทุกคน เพื่อส่งเสริมสุขภาพ คุณภาพชีวิต และการมีวินัยในการอยู่ร่วมกันในสังคม

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในชุมชนแสมดำ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของเยาวชนจากสถานศึกษา กับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน

สมมุติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงบทบาทของเยาวชนต่อการมีส่วนร่วมใน ด้านความคิด ด้านร่วมวางแผน ด้านร่วมปฏิบัติ ด้านร่วมพัฒนา และด้านร่วมประเมินผล
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนทำให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
3. ทำให้ทราบแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อให้ได้ตามมาตรฐานสากล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เยาวชนเพศชายในชุมชนแสมดำ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลใน โครงการเรารักฟุตบอล ทั้งหมด จำนวน 80 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ความรู้ความเข้าใจของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ความพึงพอใจของเยาวชนต่อการจัดโครงการรักฟุตบอลและการได้รับการส่งเสริมการเล่นฟุตบอลจากสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ความพร้อมทางร่างกาย (สุขภาพ) สถานภาพทางครอบครัว สภาพเศรษฐกิจครอบครัว (รายได้) ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

1. ความรู้ความเข้าใจของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอล

- ความหมายของกีฬาฟุตบอล
- กฎ และกติกา
- วิธีการแข่งขัน
- อุปกรณ์ของผู้เล่น

2. การได้รับการส่งเสริมการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในชุมชนแสมดำจาก สถานศึกษา

- อนุญาตให้ใช้สถานที่จัดการแข่งขัน
- เปิดโอกาสให้เยาวชนทำการศึกษา ปฏิบัติ ในชั่วโมงพลศึกษา
- บุคลากรในโรงเรียนให้การสนับสนุน
- รมร่งค์ให้นักเรียนมุ่งให้ความสนใจกีฬาฟุตบอลเพื่อต่อต้านยาเสพติด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของเยาวชนที่มีต่อกีฬาฟุตบอลในชุมชนแสมดำ

เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

- ร่วมคิด
- ร่วมตัดสินใจ
- ร่วมวางแผน
- ร่วมปฏิบัติ
- ร่วมประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

เยาวชน หมายถึง เยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 16 ปี บริบูรณ์ ที่เข้าร่วมโครงการรักฟุตบอล ตำบลแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ฟุตบอล หมายถึง ชื่อที่ FIFA (Federation Internationale de Football Association : สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ) ใช้เรียกการแข่งขันฟุตบอลในร่ม (Indoor Soccer) ใช้ผู้เล่นการแข่งขันในสนามข้างละ 5 คน ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงกีฬาที่จัดขึ้นที่ชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

การมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมของเยาวชนในชุมชนแสมดำ หมู่ที่ 3, 4, 10 ที่มีอายุไม่เกิน 16 ปี เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมทำกิจกรรมโครงการรักฟุตบอลที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ คือ การมีส่วนร่วมคิด การมีส่วนร่วมวางแผน การมีส่วนร่วมปฏิบัติ การมีส่วนร่วมพัฒนา และการมีส่วนร่วมประเมินผล

การมีส่วนร่วมคิด หมายถึง การมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือในการวางแผนโครงการ เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกในกลุ่ม (เยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลในชุมชนแสมดำ) เพื่อให้กิจกรรมโครงการได้ผลตามวัตถุประสงค์

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การดำเนินการตัดสินใจที่เข้าร่วมทำกิจกรรมการเล่นกีฬาฟุตบอล ของเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน โดยมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

การมีส่วนร่วมวางแผน หมายถึง การเข้าไปมีส่วนกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการและแนวทางในการดำเนินงานตลอดจนการระดมความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม นำมาจัดให้เข้าเป็นระบบและเป็นขั้นตอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ หมายถึง การเข้าร่วมในการดำเนินงานตามโครงการเช่น การร่วมบริจาคทรัพย์ การสละแรงกายโดยการใช้ความสามารถ และทักษะของเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน ที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการรักฟุตบอลอย่างเต็มที่

การมีส่วนร่วมประเมินผล หมายถึง การที่สมาชิก (เยาวชน) ได้มีส่วนร่วมในการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินโครงการมีส่วนร่วมต่อการเล่นฟุตบอล ปัญหาอุปสรรคและการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล เพื่อที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลให้มีการพัฒนาสู่ระดับสากล

การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน โดยมีการจัดฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในชุมชนแสมดำ ตลอดจนประโยชน์ที่ได้รับในขณะที่ร่วมทำกิจกรรม

ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ทศนคติต้องงานทางด้านความพึงพอใจของเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยทัศนคติต่อลักษณะงานสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ได้รับ ความรู้สึกรู้สึกระหว่างการเกิดจากการมีการตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้งทางด้าน ร่างกาย และจิตใจ ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษายาให้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของเยาวชน ต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหลายๆด้าน ที่สอดคล้องกับสมมติฐาน และช่วยในการสนับสนุนกรอบแนวคิดเพื่อช่วยให้งานวิจัยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ สำหรับการศึกษาประกอบด้วยแนวคิดที่เกี่ยวกับเยาวชน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พุทธศักราช 2521 : 50) ซึ่งให้เห็นว่าการที่เยาวชนได้แสวงหาบทบาท ได้ถูกต้องสมบูรณ์นั้น ครอบครัว สถาบันการศึกษา ครู อาจารย์ และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ต้องสนับสนุนอย่างจริงจัง แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล (Federation International Football Association) สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ให้เรียกการแข่งขันฟุตบอลในร่ม ซึ่งเน้นทักษะการเล่นของผู้เล่นต้องมีทักษะดีเยี่ยม มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเล่นที่รวดเร็ว รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สิ่งสำคัญเพื่อให้เด็กเยาวชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง สามารถพัฒนาศักยภาพของคนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม เน้นความสำคัญของการกีฬาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงมี หรือได้รับการสนับสนุนของมนุษย์ทุกคน โดยมีเป้าหมายหลักของการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)ความพึงพอใจในการทำงานเป็นปัจจัยที่สำคัญ เมื่อเกิดกับบุคคลใดแล้ว สามารถจูงใจให้เกิดทัศนคติที่ดีต่องาน

สเตรสส์ และเซย์เลส (Strass and Sayles) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจในงานที่ทำ โดยเฉพาะงานนั้นให้ผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติควรจะได้รับ เช่น ค่าจ้าง สิ่งเกื้อกูลต่างๆ ลักษณะงานที่ส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้า ความมั่นคงปลอดภัย ได้รับความพึงพอใจสูงสุด ช่วยทำให้คนรู้สึกได้ว่า ชีวิตของตนเป็นชีวิตที่มีคุณภาพมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล

- ความพร้อมทางร่างกาย (สุขภาพ)
- สถานภาพทางครอบครัว
- สภาพเศรษฐกิจครอบครัว (รายได้)
- ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

1. ความรู้ความเข้าใจของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอล

- ความหมายของกีฬาฟุตบอล
- กฎ และกติกา
- วิธีการแข่งขัน
- อุปกรณ์ของผู้เล่น

2. การได้รับการส่งเสริมการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในชุมชนแสมคำจากสถานศึกษา

- อนุญาตให้ใช้สถานที่จัดการแข่งขัน
- เปิดโอกาสให้เยาวชนทำการศึกษาปฏิบัติ ในช่วงเวลาพักการเรียน
- บุคลากรในโรงเรียนให้การสนับสนุน
- รมรณรงค์ให้นักเรียนมุ่งให้ความสนใจกีฬาฟุตบอลเพื่อต่อต้านยาเสพติด

ตัวแปรตาม

การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลในชุมชนแสมคำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

- ร่วมคิด
- ร่วมตัดสินใจ
- ร่วมวางแผน
- ร่วมปฏิบัติ
- ร่วมประเมินผล

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษา : เยาวชนในชุมชนสามคำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาสามารถรวบรวมและประมวลได้ 6 ส่วน ประกอบด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล
 - ความหมายของฟุตบอล
 - ประวัติความเป็นมา
3. แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการกีฬา
4. แนวคิดเกี่ยวกับการบริโภคกีฬา
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน

1.1 ความหมายของเยาวชน

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้ให้ความหมายของเยาวชนไว้ว่า “เยาวชน คือ บุคคลที่มีอายุ 15-25 ปี (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ 2537 : 50)

พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดความหมายว่า “เยาวชน คือ บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี”

1.2 นโยบายเยาวชนแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติโดยประกาศ ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2537 เพื่อเป็นแนวทางหลักในหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน นำไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเยาวชนอย่างสอดคล้องและบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ 2537 : 50-51)

1. ปลุกฝังให้เยาวชนตระหนักในความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และมีความสำนึกนิยม ภาควุฒิจาในความเป็นไทยร่วมกัน ตลอดจนรักษาและส่งเสริมค่านิยมและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

2. เร่งรัดความปรารถนาอันบริสุทธิ์ใจของเยาวชนให้มีความสำนึกในหน้าที่ที่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาสังคมให้บังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ลดความขัดแย้งในกลุ่มเยาวชน เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสมานฉันท์ เคารพในความคิดเห็น กับ ไม่ละเมิดในเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้อื่นแก้ปัญหาด้วยสติปัญญาอย่างสันติ โดยยึดทางสายกลางและการประสานประโยชน์

3. ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยทั้งทางกายจิตใจและสติปัญญา ให้การป้องกันโรคติดต่อและไม่ติดต่อ อุบัติภัยและสารพิษ ปลอดภัยจากภาวะทุพโภชนาการ และลดอุบัติเหตุอันเกิดจากภาวะพันธุกรรมผิดปกติ เพื่อให้พร้อมที่จะพัฒนาความสามารถ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และคุณธรรมของเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

4. ปลุกฝังให้เยาวชนมีบุคลิกภาพดีมีจิตใจเข้มแข็ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักเหตุผล ยึดมั่นในระเบียบวินัยและความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา อดทน เสียสละ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน รู้จักการทำงานร่วมกัน ขยันหมั่นเพียร ประหยัด สำนึกในสิทธิหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย

5. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตประจำวันของเยาวชนให้อยู่ในศีลธรรมมีคุณธรรมและจริยธรรม ขึ้นพื้นฐานตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ มีความสุจริต ยุติธรรมประพฤติตนตามควรแก่กันเพื่อเป็นรากฐานแห่งความร่มเย็นเป็นสุขในสังคม

6. กระตุ้นให้เยาวชนเป็นผู้ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ เร่งรัดให้เยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างดี ขาดซึ่งและสรรค์สร้างศิลปะ ส่งเสริมการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อประกอบสัมมาอาชีพตามสภาพของท้องถิ่นและความต้องการของตลาดแรงงานรู้จักใช้และสงวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักระบบเศรษฐกิจของตนเอง

7. สนับสนุนให้เยาวชนรู้จักคุ้มครองป้องกันตนเองจากอบายมุขสิ่งแวดลอมที่ไม่เหมาะสมต่อชีวิตและเป็นภัยต่อสังคม พร้อมทั้งจะเผชิญปัญหาสังคม ตลอดจนการเสริมสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดลอม และสถานพักผ่อนหย่อนใจอันเหมาะสมเป็นการลดปัญหาความตึงเครียดทางจิตใจ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดเยาวชนด้านต่างๆ

8. ให้การสงเคราะห์ พัฒนา และพิทักษ์สิทธิแก่เด็กในสภาวะลำบากทุกกลุ่ม ซึ่งมีทั้งเด็กที่ถูกละเมิดสิทธิ โสเภณีเด็ก แรงงานเด็ก เด็กถูกปล่อยปละละเลย กำพร้า อนาคตไร้ที่พึ่ง เด็กประพฤติดนไม่สมควร ดิคาเสพติด และพิการทุพพลภาพไร้หรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองได้ และเป็นพลเมืองดี ให้การอบรมสงเคราะห์และเกื้อกูลในสิ่งที่ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตแก่เยาวชนที่ขาดแคลน คุ้มครองการใช้แรงงานเด็กและเยาวชนสตรี ทั้งในชุมชนเมือง ชนบทและชายแดนให้บังเกิดผลอย่างจริงจัง

9. ส่งเสริมมิตรภาพและความเข้าใจอันดี ระหว่างเยาวชนในประเทศกับต่างประเทศ ตามนโยบายแห่งรัฐ เพื่อความมั่นคงและก้าวหน้าของภูมิภาค ตลอดจนสร้างสันติสุขของโลก

จากนโยบายเยาวชนแห่งชาติที่กล่าวมาข้างต้นนั้นหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจึงได้พยายาม ดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งกำหนดคุณลักษณะเด็กและเยาวชนไทย ที่พึงประสงค์ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ 2537 :132-133)

1. มีสหายผูกพันกับสมาชิกในครอบครัว
2. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ เจริญเติบโตสมวัย มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมมั่นคง มีความเคารพและภาคภูมิใจในตนเอง
3. มีวัฒนธรรมที่ดีงามเข้าใจหลักการที่ถูกต้องของศาสนา สาระแก่นแท้ของชีวิตและคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. มีความสามารถในการสื่อสารมากกว่า 1 ภาษา รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเข้าใจถึงสารประโยชน์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างกลมกลืนกับวัฒนธรรมไทย
5. เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีวินัย มีเหตุผล และพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
6. เข้าใจสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กับชีวิตประจำวันและการทำงาน รวมถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น
7. รู้จักคิด ไม่มั่งมาย รู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตนเอง ตลอดจนเห็นคุณค่าของพลังงานและการประหยัดพลังงานทุกประเภท
8. มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เป็นผู้ผลิตที่รับผิดชอบต่อสังคม รู้จักสร้างงานและอาชีพอิสระที่มีระบอบการจัดการที่ดี
9. รับผิดชอบการรักษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

10. รู้จักปรับเปลี่ยนแนวคิด และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของเยาวชน คณะรัฐมนตรีจึงได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติ และได้กำหนดคุณลักษณะเด็กและเยาวชนไทยที่พึงประสงค์ เพื่อให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้ยึดเป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาเยาวชนต่อไป

1.3 บทบาทของเยาวชน

เยาวชนเป็นพลังสำคัญที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต หากได้รับการชี้แนะ และปลูกฝังอุดมการณ์ต่างๆ ก็จะมีบทบาทตามความคาดหวังที่พึงปฏิบัติต่อบทบาทของเยาวชน แบ่งได้ 7 ประการ ดังนี้ (ปพณีย์ วุฒิวัฒนา 2535 : 46-53)

1. เยาวชนไทยมีบทบาทที่เป็นสมาชิกของครอบครัว ซึ่งต้องมีการปลูกฝังให้รู้จักบทบาทของตนในครอบครัว และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น ทั้งในยามสงบและยามสงคราม
2. เยาวชนไทยเป็นกำลังการปกป้องรักษาบ้านเมืองโดยต้องฝึกอบรมให้มีวินัยและความรู้สึกในเรื่องชาตินิยม
3. เยาวชนไทย เป็นพลังในทางเศรษฐกิจ ต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นกำลังผลิตที่พอเพียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยใช้การศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญ
4. เยาวชนไทย เป็นพลังงานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ต้องพัฒนาให้เหมาะสมทั้งในคุณภาพและปริมาณ โดยใช้การศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
5. เยาวชนไทย เป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมทั้งด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทยและการถ่ายทอดวัฒนธรรม เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของสังคมในอนาคตโดยการเรียนรู้ตามหลักสูตรกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์
6. เยาวชนไทย เป็นผู้รับ และเป็นผู้ดำเนินการการพัฒนาด้วย หากได้รับการศึกษาและพัฒนาตนเองให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า
7. เยาวชนต้องมีความรู้ มีสติปัญญา มีเหตุผล มีคุณธรรมและวัฒนธรรม มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีทักษะในการประกอบอาชีพ พึ่งตนเองได้ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความรู้ความสามารถในเทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็นกำลังในพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สรุปได้ว่า เมื่อเยาวชนสามารถปฏิบัติตามความคาดหวังต่อบทบาทได้ บทบาทของเยาวชนที่แสดงออกมานั้นจะมีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับ

นางลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2536 :179-181) ได้กล่าวถึงบทบาทของเยาวชนในการพัฒนาสังคมไทย ไว้ดังนี้ เยาวชน คนหนุ่มสาว โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา มีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมเป็นอย่างมาก โดยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมดังนี้

1. ศึกษาหลักการสำคัญๆ ของการบริหารบ้านเมือง องค์กรต่างๆ ที่ปฏิบัติงานตามความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์กรต่าง ๆ ในการศึกษา นั้นจำเป็นต้องศึกษาจากตำราจากครูอาจารย์ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ให้ถูกต้อง รวมทั้งคิดหาแนวทางในการที่จะวางแผนเพื่อพัฒนาบทบาทของคนที่จะทำได้

2. เคารพกฎหมาย ระเบียบแบบแผน ที่ถูกต้องของสังคมและปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

3. ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ได้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริง เพื่อจะได้ช่วยกันรับใช้สังคมประเทศชาติบ้านเมือง

4. ควรต้องศึกษาพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในสังคมตามแนวทางที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเฉพาะหน้า หรือปัญหาที่ติดตามมาในอนาคต เมื่อศึกษาได้ข้อมูลที่ถูกต้องแล้วก็ประมวลเป็นเรื่องราวเสนอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแก้ปัญหา นั้นๆ เพื่อการวางแผนปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาสังคมต่อไป

5. ควรร่วมมือประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อพัฒนาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามว่างจากการศึกษาเล่าเรียน เช่น อาจจัดตั้งชมรม กิจกรรมต่างๆ ในสถาบันการศึกษา เพื่อฝึกฝนให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ ช่วยกันแก้ปัญหาสังคมในวิถีทางที่ถูกต้อง

สมพร เทพสิทธิ์รา (2540 : 24-57) ได้กล่าวถึงบทบาทของเยาวชนควรมีดังต่อไปนี้

1. บทบาทต่อตนเอง คือเป็นผู้ใฝ่พัฒนาอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ความสุขความสำเร็จ การมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า

2. บทบาทต่อผู้อื่น เยาวชนควรมีความเคารพเชื่อฟังและมีความกตัญญูทดแทนที่ต่อพ่อแม่ ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณ คบเพื่อนที่ดี ทำตนเป็นมิตรที่ดีของเพื่อน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3. บทบาทต่อสังคม เยาวชนควรมีส่วนช่วยในการสงเคราะห์ผู้ตกทุกข์ได้ยาก ผู้ด้อยโอกาสช่วยในการแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ช่วยในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยในการพัฒนาสังคม เช่น พัฒนาชุมชนเมือง ชุมชนชนบท

4. บทบาทต่อสถาบันชาติ เยาวชนควรร่วมกนในการรักษาและส่งเสริมสถาบันชาติ ให้มีความมั่นคงเข้มแข็ง ส่งเสริมและรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

5. บทบาทต่อสถาบันศาสนา เขวชนควรช่วยกันในการรักษาและส่งเสริมสถาบันศาสนา ซึ่งเป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจของคน

6. บทบาทต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เขวชนควรมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เทิดทูนและรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มั่นคงสถิตสถาพรตลอดไป

บทบาทของเขวชน ดังที่กล่าวนี้ การที่เขวชนได้แสดงบทบาทดังกล่าวได้ถูกต้องสมบูรณ์นั้น ครอบคร้ว สถาบันการศึกษา ครู อาจารย์ และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจนต้องการสนับสนุนอย่างจริงจัง เพื่อเขวชนจะได้แสดงบทบาทที่จะช่วยพัฒนาสังคมต่อไป

2. แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตซอล

ความหมายของฟุตซอล

ฟุตซอล คือชื่อที่ FIFA (Federation Internationale de Football Association : สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ) ใช้เรียกการแข่งขันฟุตบอลในร่ม (Indoor Soccer) ระดับนานาชาติ ซึ่งขณะนี้มึ้นักกีฬาฟุตซอลที่มากขึ้นทะเบียนกับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมากกว่า 25 ล้านคน

ฟุตซอลหรือฟุตบอล 5 คน จะมีสนามขนาดเดียวกับสนามบาสเกตบอล กล่าวคือฟุตซอลสามารถเล่นบนสนามบาสเกตบอลได้ นอกจากนี้พื้นที่สนามยังไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นพื้นหญ้า อาจเป็นพื้นตามธรรมชาติ เช่น พื้นหญ้า พื้นดิน หรือพื้นสนามที่ทำด้วยวัสดุสังเคราะห์ เช่น พื้นคอนกรีตฉิวยเรียบ หรือพื้นไม้ เป็นต้น แต่ความปลอดภัยของผู้เล่นจะมีมากขึ้นอยู่กับพื้นสนามที่ใช้เช่นกัน ซึ่งหมายความว่าฟุตซอลสามารถเล่นบนพื้นสนามแบบใดก็ได้ จึงทำให้ฟุตซอลเป็นกีฬาที่ประหยัดค่าใช้จ่ายในการที่จะเล่น เพราะจะเน้นที่ทักษะการเล่นของผู้เล่นมากกว่า ผู้เล่นฟุตซอลต้องมีทักษะที่ดีเยี่ยม มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเกมการเล่นที่รวดเร็ว แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เคลื่อนที่หาที่ว่างอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ฟุตซอลยังเป็นกีฬาที่ให้ความสนุกสนานตื่นเต้น เหมาะกับผู้เล่นทั้งที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงในอดีตหลาย ๆ คน ก็พัฒนาตัวเองจากการเล่นฟุตซอล อาทิเช่น เปเล่ ซีโก้ หรือโฆเซรติส ซึ่งเป็นนักฟุตบอลทีมชาติบราซิล

สำหรับลูกบอลที่ใช้ต้องมีความพิเศษกว่าที่ใช้ในการแข่งขันฟุตบอล 11 คนคือต้องเป็นลูกบอลกระดอนต่ำ แต่สิ่งจำเป็นสำหรับการเล่นฟุตซอลจริงๆ แล้วหาใช้ลูกบอล พื้นสนาม หรือวัสดุอุปกรณ์อย่างอื่นไม่ แต่เป็นทักษะของผู้เล่นต่างหาก

ประวัติความเป็นมา

ต้นกำเนิดของกีฬาฟุตซอลน่าจะมาจากประเทศแคนาดาในปี ค.ศ. 1854 เนื่องจากสภาพอากาศในช่วงฤดูหนาวที่นั่น มีหิมะปกคลุมทั่วบริเวณ ยากแก่การเล่นฟุตบอลในสนามกลางแจ้ง จึงได้จัดให้มีการเล่นฟุตบอลในร่มขึ้นโดยใช้สนามแข่งขันบาสเกตบอลภายในโรงยิม ซึ่งในเวลานั้นเรียกการเล่นฟุตบอลประเภทนี้ว่า “Indoor Soccer” (อินดอร์ซอกเกอร์) หรือ “Five – a – Side Soccer” (ฟุตบอล 5 คน)

ต่อมาในปี ค.ศ.1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ (Montevideo) ประเทศอุรุกวัย (Uruguay) ฮวน คาร์ลอส เซอเรียนี (Juan Carlos Ceriani) ได้นำเกมอินดอร์ซอกเกอร์นี้ไปให้เยาวชนใน YMCA (Young Men’s Christian Association) ได้เล่นกัน โดยใช้สนามแข่งขันบาสเกตบอลในการเล่นแต่ก็มีทั้งภายในและภายนอกโรงยิม เพราะไม่ได้ติดปัญหาเรื่องภูมิอากาศอีกต่อไป เนื่องจากอุรุกวัยเป็นประเทศที่อยู่ในเขตร้อน อินดอร์ซอกเกอร์ได้รับความนิยมและมีคนสนใจเล่นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ กระทั่งปี ค.ศ. 1932 โรเจอร์ เกรน (Roger Grain) ได้บัญญัติกฎที่เป็นมาตรฐานในการควบคุมการแข่งขัน (Standard Set of Rules) และกฎนี้ก็ใช้มาจนถึงปัจจุบัน

กีฬาอินดอร์ซอกเกอร์ จากประเทศแคนาดา ได้รับความนิยมในกีฬาอินดอร์ซอกเกอร์ แพร่ลงมาสู่ประเทศอุรุกวัยไม่นานนักเกมการเล่นนี้ก็เป็นที่นิยมทั่วทั้งทวีปอเมริกาได้ก่อนจะข้ามฝั่งไปสู่ยุโรปและทั่วโลกในที่สุด

ฟุตซอล (FUTSAL) คือคำที่นานาประเทศใช้เรียกกีฬาประเภทนี้ โดยมีรากศัพท์มาจากภาษาสเปนหรือโปรตุเกสที่เรียก Soccer ว่า “FUTbol” หรือ “FUTebol” และภาษาฝรั่งเศสหรือสเปนเรียก Indoor ว่า “SALon” หรือ “SALa” เมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำว่า “FUTSAL”

เกมฟุตซอลได้รับความนิยมมากในประเทศแถบอเมริกาใต้ เช่น บราซิล ปารากวัย อุรุกวัย หรือประเทศในแถบยุโรป เช่น สเปน โปรตุเกส หรือเนเธอร์แลนด์

การแข่งขันฟุตซอลระดับนานาชาติจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ.1965 ที่อเมริกาใต้ และประเทศปารากวัยเป็นทีมชนะเลิศในครั้งนั้น ต่อมาก็ได้มีการจัดการแข่งขันขึ้นอยู่เป็นประจำ แต่ส่วนมากจะเป็นการจัดขึ้นในประเทศแถบอเมริกาใต้

, ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการจัดให้มีการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ขึ้นเป็นครั้งแรกที่เซา เปาโล ประเทศบราซิล ทีมที่ชนะเลิศคือ บราซิล และได้จัดแข่งขัน ชิงแชมป์โลกอย่างไม่เป็นทางการขึ้นอีก 2 ครั้งคือในปี ค.ศ. 1985 และปี ค.ศ.1988 โดยมีประเทศสเปนและออสเตรเลียเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันตามลำดับ

ในปี ค.ศ. 1989 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้เข้ามาดูแลและจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์ บราซิล คือประเทศแรกที่ได้แชมป์โลกและหลังจากนั้นได้มีการจัดการแข่งขันขึ้นอีกในปี ค.ศ. 1992, 1996 และ 2000 โดยครั้งล่าสุด (ครั้งที่ 4) จัดขึ้นที่ประเทศกัวเตมาลา (Guatemala) ซึ่งประเทศสเปนได้ครองแชมป์ในครั้งนี้

ฟุตบอลในประเทศไทย

กีฬาประเภทนี้ไม่เห็นที่ปรากฏแน่ชัดว่ามีเล่นในประเทศไทยเมื่อใด แต่มีเกมการเล่นชนิดหนึ่งโดยส่วนมากจะเรียกว่า “ฟุตบอลโกล์หนู” ซึ่งมีรูปแบบคล้ายกับฟุตบอลเพียงแต่ฟุตบอลโกล์หนูจะไม่มีผู้รักษาประตู เพราะประตูที่ใช้มีขนาดเล็ก (เป็นที่มาของการเรียกฟุตบอลโกล์หนู) และไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนในเรื่องจำนวนผู้เล่น ขนาดลูกฟุตบอล ขนาดและพื้นของสนามที่ใช้เล่นหรือแม้แต่การแต่งกายของนักกีฬา จะเป็นที่ยอมรับในหมู่เยาวชนภายในชุมชนต่าง ๆ ที่ขาดแคลนสนาม และอุปกรณ์ในการเล่น โดยอาจใช้ลูกบอลพลาสติก แล้วหาพื้นที่ว่างสักแห่งเล่นกัน ไม่มีการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการ เป็นเพียงการเล่นเพื่อออกกำลังกายและความสนุกสนานเท่านั้น ส่วนอินดอร์ซอกเกอร์ไม่เป็นที่นิยมเล่นแพร่หลายนักอาจจะมาจากไม่มีสถานที่รองรับหรือการที่ไม่ได้มีการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการ แต่จะเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจฟุตบอลต่างประเทศ เนื่องจากในต่างประเทศจะมีการจัดแข่งขันขึ้นเป็นประจำ

กระทั่งปี พ.ศ. 2540 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และการศึกษาแห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ชิงแชมป์ประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก (“ฟุตบอล 5 คน” คือคำที่ใช้เรียก Futsal ในประเทศไทย) และได้มีการจัดการแข่งขันขึ้นเป็นประจำทุกปีหลังจากนั้น

ในระดับนานาชาติทีมฟุตบอล 5 คน ตัวแทนประเทศไทย ก้าวหน้าไปถึงขึ้นเป็นตัวแทนทวีปเอเชียเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 4 ที่ประเทศกัวเตมาลา (ปี ค.ศ. 2000) ซึ่งจะเห็นว่าคนไทยก็มีทักษะการเล่นฟุตบอลไม่น้อยหน้าชาติอื่น ปัจจุบันกีฬาฟุตบอล 5 คน หรือฟุตบอลในประเทศไทยได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหมู่เยาวชน ซึ่งก็เนื่องมาจากความสะดวกสบายในเรื่องสนาม หรือจะเป็นจำนวนผู้เล่นซึ่งไม่มากจะเกินไป และที่สำคัญคือ ฟุตบอลทีมชาติไทยเป็นทีมระดับแนวหน้าในทวีปเอเชีย ทำให้เยาวชนใฝ่ฝันจะเป็นตัวแทนของประเทศเพื่อจะได้สัมผัสบรรยากาศการแข่งขันฟุตบอลโลก

3. แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการกีฬา

กีฬา (Sport) เป็นคำที่คัดลอกมาจาก Disport แปลว่า เล่น สนุก หรือทำให้เพลิดเพลิน ณ ที่ใดที่หนึ่ง เช่น กลางแจ้ง ในอาคาร และการปฏิบัติการใดๆ ที่เป็นไปเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเพื่อออกกำลังกาย หรือฝึกหัดร่างกายและจิตใจให้มีลักษณะในการเล่นนั้นๆ ภายใต กฎ กติกา เนื้อหาและขอบเขตของเวลาที่กำหนด ก็เรียกว่ากีฬาทั้งสิ้น

ในกฎบัตรระหว่างประเทศ ด้านพลศึกษาและการกีฬาขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) มีนโยบายให้ประเทศต่างๆ ตระหนักว่าพลศึกษาและการกีฬามีบทบาทสำคัญในอันที่จะช่วยปลูกฝังค่านิยมเบื้องต้นเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบ และมีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับสื่อมวลชน มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมพลศึกษาและการทำกีฬา ดังนี้

- ผู้มีบทบาทในด้านสื่อมวลชน พึงตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในการช่วยเหลือส่งเสริมพลศึกษาและการกีฬา เพื่อพัฒนาคุณค่าด้านจริยธรรมและมนุษยธรรมให้เกิดขึ้นกับสังคม
- บุคคลในวงการพลศึกษาและการกีฬา และสื่อมวลชนควรมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดเพื่อร่วมมือกันส่งเสริมการพลศึกษาและการกีฬาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น รวมทั้งให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องด้วยเหตุนี้การฝึกอบรมผู้สื่อข่าวจึงควรแทรกความรู้ด้านพลศึกษาและการกีฬาไว้ด้วย

ดังนั้น การพลศึกษาและการกีฬาจะก้าวหน้าไปได้ด้วยดี เมื่อมีการร่วมมือกันกับสื่อมวลชน และการพลศึกษาและการกีฬา เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงมีหรือได้รับการสนับสนุนของมนุษย์ทุกคน (รายงานการประชุมสัมมนาระดับชาติ เรื่อง “บทบาทของสถาบันการศึกษาการกีฬาและหน่วยงานต่าง ๆ และการออกกำลังกาย สำหรับทุกคน” 21 – 24 พฤศจิกายน 2526 ณ ห้องประชุมกรมพลศึกษา อังนุ บุญชัย รัตนะวีระประดิษฐ์, 2533 อ้างใน ภูมิสิทธิ์ บุญลิขิต,)

ทางด้านคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee) (International Olympic Committee. “Government and Sport,” in Sport Administration Manual 2000. (McAra Printing Limited Calgary, Alberta, Canada) ซึ่งเป็นองค์กรกีฬาระดับโลก ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับการกีฬาว่า ในประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการกีฬาโดยถือว่ามีบทบาทโดยถือว่ามีบทบาทในการพัฒนากีฬาโอลิมปิก ทั้งนี้รัฐบาลอาจให้การสนับสนุนการกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างไรก็ตามการกีฬามีความสำคัญต่อรัฐบาล เพราะการกีฬาสามารถสร้างโอกาสดังต่อไปนี้

1. เป็นแรงกระตุ้นให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
2. ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยที่ดี
3. ปรับปรุงด้านการศึกษา การเจริญเติบโตของประชากร และพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชากรทุกกลุ่มอายุ
4. การขยายตัวของสังคมและวัฒนธรรมสู่สาธารณะ
5. การถ่ายทอดมรดกของประเทศและนานาชาติ
6. การสนับสนุนแนวคิดความเป็นเลิศและการมีน้ำใจนักกีฬา
7. การแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ

รัฐบาลจึงมีส่วนสำคัญต่อการกีฬาของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนการบริหารต่างๆ
2. การฝึกอบรมผู้นำทางด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนและครูพลศึกษา
3. สร้างระบบการฝึกสอนและการให้บริการแก่นักกีฬาอย่างเพียงพอ
4. สนับสนุนการจัดแข่งขัน หลักสูตรต่างๆ และการก่อตั้งมูลนิธิเพื่อการศึกษา
5. สนับสนุนการกีฬาและการมีสุขภาพที่ดีผ่านสื่อมวลชน
6. สนับสนุนผู้ชมกีฬา
7. สนับสนุนด้านการบริหารจัดการและงบประมาณทั้งด้านการแพทย์ วิทยาศาสตร์ การกีฬา และการรักษาความปลอดภัย
8. พัฒนาโรงเรียนกีฬา
9. จัดหาสาธารณูปโภคและสร้างโอกาสเพื่อการพัฒนาการกีฬา โดยผ่านหน่วยงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงศึกษาธิการ กรมประชาสัมพันธ์ และสื่อต่าง ๆ

ในส่วนของประเทศไทยนั้น เป้าหมายหลักของการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) คือการสร้างคนสร้างชาติโดยเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพตามนโยบายของแผน ที่เน้นการพัฒนาคน ให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ดังนั้น รัฐบาลจึงมอบหมายให้กระทรวง ทบวง กรม ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ กำหนดนโยบาย วางแผน และปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมาย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาศักยภาพของคน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญาและทักษะฝีมือ เพื่อให้คนเป็นคนดี มีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือส่งเสริมสุขภาพอนามัยด้วยการจัดสถานที่สำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย สนับสนุนการรณรงค์ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ สถานประกอบการ ธุรกิจเอกชน และสถานศึกษาทุกระดับจัดกิจกรรมการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวาง รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนให้ภาคเอกชนจัดบริการส่งเสริมสุขภาพในส่วนภูมิภาคมากยิ่งขึ้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, น. 28.

ด้วยเหตุนี้สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลได้ส่งเสริมและสนับสนุนก็คือ การพัฒนาการกีฬาเพื่อให้เด็กเยาวชนและประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง สามารถพัฒนาศักยภาพของคนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และงานหลักของการพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนาทางด้านกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) โดยมีวัตถุประสงค์เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคม
2. เพื่อใช้การกีฬาพัฒนาความมีจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาเคารพกติกาเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข
3. เพื่อพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬานเพื่อการอาชีพโดยให้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้อย่างกว้างขวาง
4. เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา จัดหา จัดสร้างสื่อ อุปกรณ์การกีฬามาใช้อย่างกว้างขวาง
5. เพื่อพัฒนาองค์กรด้านการกีฬาให้เข้มแข็ง สนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬา รวมทั้งสร้างเอกภาพการบริหาร และการดำเนินงานด้านพัฒนาการกีฬา

เป้าหมาย

1. เด็ก เยาวชนและประชาชนคู่มือกีฬาและเล่นกีฬาเป็นร้อยละ 60 รวมทั้งมีการพัฒนาร่างกาย สติปัญญา จิตใจ สังคม และจริยธรรม

2. บุคลากรด้านการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
3. สถานกีฬามีการกระจายในอัตราส่วนที่เหมาะสม
4. การบริหารการกีฬามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาการกีฬา

ยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาศักยภาพของคนทุกกลุ่ม
2. สร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวและชุมชน
3. การระดมทรัพยากรและโอกาสการพัฒนาการกีฬา
4. การกระจายทรัพยากรและโอกาสการพัฒนาการกีฬาไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง
5. การพัฒนาความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวและความภาคภูมิใจของคนไทย
6. การพัฒนาการบริหารการกีฬาให้มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

ขณะเดียวกันคณะกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการกีฬาของชาติให้เจริญก้าวหน้า และมีมาตรฐานสูงขึ้น จึงได้เสนอแนะให้มีการจัดตั้งกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน เพื่อเป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการการกีฬาของชาติ คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาจัดตั้งกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนทั้งนี้คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาจัดตั้งกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนได้อธิบายเหตุผลและความจำเป็นไว้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างสรรค์สังคม (Refined society) โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม อย่างเสมอภาคทุกกลุ่ม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

2. มุ่งความสมบูรณ์แบบ (Head for the perfection) มุ่งเน้นพัฒนาเยาวชนโดยใช้การกีฬากิจกรรมนันทนาการ ดนตรี ศิลปะ ฯลฯ เป็นสื่อในการ

3. ส่งเสริมสันติสุขสู่มวลมนุษย (Enhance universal harm any and friendship) มุ่งพัฒนาคนในชาติให้มีความสามัคคี อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข สร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง หมู่คณะ สังคม และประเทศชาติ สามารถอยู่ร่วมโลกอย่างมีความสุข

4. สร้างคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน (Quality of life and well being) ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม เป็นการวางรากฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ลดปัญหาทางสังคม และงบประมาณของรัฐในการแก้ไขปัญหาสังคม ลดปัญหาอาชญากรรม และสิ่งเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ลดงบประมาณในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ การจัดสร้างสถานพยาบาล และการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ เป็นต้น

4. แนวความคิดเรื่องการบริโภคกีฬา (Sport Consuming)

กีฬาได้เข้าไปมีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนสูงมากขึ้นในช่วงเวลาไม่กี่ 2 – 3 ทศวรรษที่ผ่านมา พร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของการเล่นกีฬา Miles (1998) กล่าวว่า ส่วนหนึ่งมาจากผลการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างการเล่นกีฬากับการกีฬา และเป็นการสะท้อนภาพระยะยาวว่าการกีฬาจากเดิมที่เน้นให้ผู้คนมีส่วนร่วม มีประสบการณ์ตรงกับการแข่งขัน(โดยตรง)กลับกลายเป็นการเน้นให้คนเป็นผู้ชมเหตุการณ์อยู่ห่างๆ (โดยอ้อม)ทุกวันนี้เราจึงมีส่วนร่วมกับการกีฬาผ่าน “มือที่สาม” หรือสื่อมวลชน เช่น ชมการถ่ายทอดสด ชมข่าวกีฬา มากกว่าที่ชมจากสนามแข่งขัน โดยตรง มีผู้ให้ข้อสังเกตหลายคนว่า ธรรมชาติที่แท้จริงของการเล่นกีฬาเริ่มเปลี่ยนไปตั้งแต่กลุ่มธุรกิจให้ความสนใจ การกีฬากลายเป็นสินค้าตัวหนึ่งที่สามารถทำการซื้อขายกันได้ เช่น Coakley (1994) กล่าวว่า การกีฬาเปลี่ยนไปจากเดิมที่สนใจในความสามารถทักษะเทคนิคขั้นสูงในการเล่น ที่เรียกว่า การเน้นทางด้านสุนทรียะ (Aesthetic Orientation) กลายเป็นการเน้นสไตล์การเล่นเช่นเดียวกับการเล่นละครหรือที่เรียกว่า การเน้นความเป็นพระเอก (Heroic Orientation) ซึ่ง Coakley เชื่อว่าการเกิดขึ้นของรูปแบบหลังนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ชมที่ไม่ค่อยรู้เรื่องการเล่นกีฬา(ยุคใหม่) ละเลยหัวใจของการกีฬาไป

ขณะที่ ไมล์ (1998) เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของกีฬาเป็นเพียงมิติหนึ่งของความแปลกใหม่ในระบบทุนนิยม หากนำทฤษฎีมาร์กซิสต์มาวิเคราะห์ ไม่เพียงแต่นักกีฬาที่ถูกทำลายโดยกลไกธุรกิจทำเงินสมัยใหม่เท่านั้น ยังมีผู้ชมหรือผู้บริโภคสมัยใหม่ที่กลายเป็นผู้บริโภคแบบตั้งรับ(passive spectator) เพราะพวกเขาเฝ้าดูกีฬาทางโทรทัศน์ภายในบ้าน น้อยครั้งมากที่จะไปชมจริงในสนาม (active spectator) ถึงแม้การกีฬาและกิจกรรมสันทนาการจะได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นแต่นิยมที่จะรับมันผ่านสื่อเสียมากกว่า การบริโภคกีฬา (ผ่านสื่อ) จึงกลายเป็นความต้องการแรก ๆ เมื่อคนเปิดรับสื่อ จึงน่าจะกล่าวได้ว่า การกีฬาเข้าไปมีบทบาทด้านวิธีการบริโภคของผู้คนในยุคสมัยใหม่ได้เพราะหนึ่งผู้บริโภคต้องการหลบหนีจากสภาพความเป็นจริงในระบบทุนนิยม และสองผู้บริโภคหลงเชื่อคำโฆษณา ที่มีอยู่มากเกินไปในระบบทุนนิยม

หากพิจารณาตามแนวทฤษฎีมาร์กซิสม์ดั้งเดิม พบว่าการกีฬาเป็นตัวช่วยเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นต่างๆ ภายในสังคม เช่น การที่คนร่วมเชียร์กีฬาจำนวนมาก ๆ กีฬาก็จะกลายเป็นเครื่องมือถ่ายโอนแรงผลักดันความก้าวร้าว (aggressive drives) ของแต่ละชนชั้นออกมาการกีฬาจึงกลายเป็นสินค้าที่ได้ถูกสร้างคุณค่าขึ้นมาใหม่ สร้างความต้องการขึ้นมาใหม่กลายเป็นสินค้าที่มีความสลับซับซ้อน และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นต่าง ๆ ภายในโครงสร้างของสังคมเป็นการควบคุมสังคมอีกช่องทางหนึ่ง

5. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชน

โดยทั่วไปความสำเร็จของการดำเนินการใดๆ จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม ในฐานะที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของวิธีการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของการทำงานพัฒนาชุมชน หรืองานที่มีลักษณะของการพัฒนาชุมชนเกี่ยวข้องอยู่ และการมีส่วนร่วมนี้ นับเป็นหลักการประการหนึ่งของหลักการพัฒนาชุมชนด้วย (Principle of Community Development) ดังนั้นในเรื่องการมีส่วนร่วมนี้จึงได้มีบุคคลกล่าวถึงความหมาย ลักษณะ และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมไว้มากมาย ซึ่งผู้วิจัยได้นำมากล่าวไว้เท่าที่จำเป็นและมีความสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในเรื่องนี้ ดังนี้

แนวคิดพื้นฐานของการมีส่วนร่วม (Concept of Participation) นั้นเกิดจากแนวความคิดที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้ คือปริศนา โกลดสตุด (2534 , น.9) ดังนี้คือ

1. ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกัน ซึ่งเกิดจากความสนใจ และความห่วงกังวลส่วนบุคคล ซึ่งพ้องต้องกัน กลายเป็นความสนใจ และความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม
2. ความเคียดแค้นและความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อสภาพการณ์ที่เป็นอยู่นั้นผลักดันให้มุ่งไปสู่การรวมกลุ่มวางแผนและลงมือกระทำร่วมกัน

3. การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มหรือชุมชนไปในทิศทางที่พึงปรารถนา การตัดสินใจร่วมกันที่จะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความคิดริเริ่มกระทำการที่สนองตอบความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น

ปรัชญา เวสารัชช์ (2528 , น. 8) กล่าวถึงแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนานั้น ขึ้นกับข้อสมมุติพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. มนุษย์เป็นเจ้าของทรัพยากรซึ่งสามารถระดมเข้าร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคมได้
2. การมีส่วนร่วมเป็นสิ่งที่ผูกพันมนุษย์กับกิจกรรมเพื่อการพัฒนา
3. การมีส่วนร่วมเป็นธรรมชาติของมนุษย์ในการแสดงออกโดยปกติ มิใช่เป็นการฝืนลักษณะพฤติกรรมของมนุษย์แต่อย่างใด

จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมานั้นและประชาชนต้องการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นไปในทิศทางที่ตนปรารถนาและเป็นไปตามธรรมชาติที่มนุษย์จะสามารถแสดงออกได้ ประชาชนจะระดมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเปลี่ยนแปลงสังคมของตนให้มีคุณภาพ

5.1 ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน

ความหมายของการมีส่วนร่วมได้มีหลายท่านให้ความหมายที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่มเป้าหมายนั้นๆ ดังนั้นจึงมีนักคิดที่สำคัญหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทnungศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ และคณะ (2534 : 76) ให้ความหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ในลักษณะของการร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผนปฏิบัติ ร่วมกับผลประโยชน์และร่วมคิดตามผล เป็นกระบวนการที่กลุ่มเป้าหมายได้รับโอกาสและใช้โอกาสที่ได้รับ แสดงออกซึ่งความรู้สึกร่วมคิดแก้ไขปัญหาความต้องการของตนโดยรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกน้อยที่สุด

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2539:130)ได้ให้ความหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้เป็นเป้าหมายของการพัฒนา เข้าร่วมโครงการของการพัฒนาดังแต่เริ่มโครงการดำเนินการ และมีการประเมินจนเสร็จสิ้นโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ชาวบ้านได้เรียนรู้เรื่องที่ทำอยู่ และการทำงานร่วมกัน ซึ่งถ้าหากสมประสงค์แล้วก็จะทำให้คนเกิดการพัฒนาได้

อาภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง (2522 : 19) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกัน ในเรื่องความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลงซึ่งความเห็นพ้องต้องกันนั้นตั้งมีมากพอจนเกิดการริเริ่มโครงการเพื่อปฏิบัติ กล่าวคือ การเห็นกันของคนส่วนใหญ่ ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้น และเหตุผลที่มาร่วมปฏิบัติการจะต้องมีความตระหนักว่า การปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่มหรือในนามของกลุ่มหรือกระทำให้ผ่านองค์กร ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวทำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

นิรันดร์ จงวุฒเวศย์ (2527 : 183) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่า เป็น การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ (Mental and Emotional Involvement) ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม (Group Situation) ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้ทำการ (Contribution) บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น กับทั้งทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2526 : 139) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและการร่วมมือรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบมาถึงตัวประชาชนเอง

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ (2531 : 24-25) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมของประชาชน ว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานรวมพลังประชาชนกับองค์กรของรัฐ หรือองค์กรเอกชน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยยึดหลักการว่า สมาชิกในชุมชนนั้นๆ จะต้องร่วมมือกันวางแผนและการปฏิบัติงาน เพื่อสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาของประชาชนในชุมชน

นอกจากนี้ ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ ยังได้กล่าวถึงความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่องค์การสหประชาชาติให้ไว้ ซึ่งเน้นว่าต้องมีความหมายครอบคลุมถึง

1. การที่ประชาชนชนมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการพัฒนา
2. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการปฏิบัติตามโครงการพัฒนา
3. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตลอดกระบวนการพัฒนา

ปรัชญา เวสารัชช์ (2528, น. 5) ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาว่าเป็นการที่ประชาชนเข้าเกี่ยวข้องโดยการใช้ความพยายามหรือใช้ทรัพยากรบางอย่าง ส่วนตนในกิจกรรมซึ่งมุ่งสู่การพัฒนาชุมชน ซึ่งการมีส่วนร่วมมีองค์ประกอบดังนี้คือ

1. มีประชาชนเกี่ยวข้องในกิจกรรมการพัฒนา
2. ผู้เข้าร่วมได้ให้ ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น ความคิด ความรู้ ความสามารถ แรงงาน หรือทรัพยากรบางอย่าง เช่น เงินทุน วัสดุ ในกิจกรรมการพัฒนา

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2526, น.7) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในความคิดริเริ่ม ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชน

จ่านงศักดิ์ คุ่มไชนะ (2534, น.76) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ผู้ร่วมกิจกรรมได้เข้ามามี ส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมติดตามประเมินผล เป็นกระบวนการที่กลุ่มเป้าหมายได้รับโอกาส และใช้โอกาสที่ได้รับ แสดงออกซึ่ง ความรู้สึกรู้สึกคิด แก้ไขปัญหาความต้องการของตน โดยการช่วยเหลือหน่วยงานภายนอกน้อยที่สุด

อิระวัชร จันทรประเสริฐ (2541, น.84) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่า หมายถึงการที่บุคคลต่าง ๆ ในระดับที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ประชาชนในชุมชน หรือหมู่บ้าน ทั้งในรูป ส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ หรือองค์กรอาสาสมัครรูปต่าง ๆ และรวมถึงเจ้าหน้าที่หรือ บุคลากรของรัฐในทุกระดับได้มีโอกาสเข้าร่วมดำเนินงาน ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ในทุก ขั้นตอนของกระบวนการพัฒนา ซึ่งการมีส่วนร่วมอาจจะเป็นลักษณะของตัวบุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบัน หรือในลักษณะของนโยบาย ส่วนรูปแบบเข้ามามีส่วนร่วมอาจจะโดยตรงที่ผ่านองค์กรจัดตั้ง ของประชาชน เช่น กรรมการกลุ่ม และหรือการมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมเมื่อไรก็ได้ ทุกเวลา โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำ และร่วมติดตาม ประเมินผล

วิลเลียม (William 1976 p.138) กล่าวว่า การพัฒนาแบบมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนในการดำเนินงาน พัฒนางาน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และนำ ความคิดสร้างสรรค์ มาใช้ในการแก้ไขปัญหา ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม

นิวสตรอม (Newstorm 1993 p.247) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นการเกี่ยวข้อง ทางจิตและอารมณ์ของบุคคลในสถานการณ์กลุ่ม ซึ่งผลของความเกี่ยวข้องทางจิตการกระทำ ที่บรรลุด มุ่งหมายของกลุ่ม และทำให้เกิดความรับผิดชอบของกลุ่ม

จากความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า “การมีส่วนร่วม ของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนมีโอกาสเข้าร่วมดำเนินกิจกรรม ร่วมรับผิดชอบในการ ดำเนินงานโดยการร่วมคิด ร่วมลงมือปฏิบัติการ ร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ และร่วมในการ ติดตามประเมินผล ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นทางเลือกในการพัฒนาที่มีใช้ให้ ความหมายเพียงการให้โอกาสแก่ประชาชนที่จะเข้าร่วม แต่เป็นการคืนสิทธิ และอำนาจให้ประชาชน ในการกำหนดอนาคตของตนเองโดยที่ประชาชนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการจัดการกับ ทรัพยากรที่มีเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม และเพื่อมุ่งสู่การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ชุมชนให้สำเร็จลุล่วงด้วยศักยภาพและความเข้มแข็งของคนในชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนานั้นจะสำเร็จลุล่วงไม่ได้ถ้าประชาชนไม่ได้ใช้ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น ความคิด ความสามารถ แรงงานหรือทรัพยากรบางอย่าง เช่น เงินทุนวัสดุเครื่องมือสอยต่าง ๆ ซึ่งถือ ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการระดมทรัพยากรมนุษย์ทางตรงและทางอ้อมอันจะนำไปสู่กระบวนการพัฒนา ต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จได้ในที่สุด

5.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

ปริศนา โกลดะตุต (2534 : 13) ได้ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. จะช่วยให้ประชาชนยอมรับโครงการมากขึ้นเนื่องจากเป็นโครงการที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน
2. ประชาชนจะมีความรู้สึกผูกพัน และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของมากยิ่งขึ้น
3. การดำเนินโครงการจะราบรื่น ได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากขึ้น
4. จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนมากขึ้น
5. โครงการจะให้ประโยชน์แก่ประชาชนมากขึ้น และมีการระดมทรัพยากรเพื่อการดำเนินโครงการมากขึ้น

5.3 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง อาจมีส่วนร่วมในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือหลายขั้นตอน หรือทุกขั้นตอนก็ได้ โดยแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ ตามประเภทของกิจกรรมไว้แตกต่างกัน ตามความคิดเห็นของนักวิชาการต่าง ๆ ดังนี้

เจมส์ คีดี ปิ่นทอง (2527 : 272-273) ได้แยกแยะขั้นตอนที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมไว้เป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติการ
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

ไวส์ (White 1982 : 83) ให้คำจำกัดความ การมีส่วนร่วมประกอบด้วย 3 มิติด้วยกัน คือ

มิติที่หนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะไรควรทำอย่างไร

มิติที่สอง คือ มีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา ลงมือปฏิบัติการที่ได้ตัดสินใจ

มิติที่สาม คือ มีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการ

ดำเนินงาน

อีกทั้ง ยังได้เพิ่มเติมว่า สาธะสำคัญของการมีส่วนร่วม ประการที่ 4 ที่นำมาพิจารณา คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

การมีส่วนร่วมโดยทั่วไป หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการตัดสินใจแต่เพียงอย่างเดียว ยังใช้การตัดสินใจควบคู่ไปกับการปฏิบัติการ ด้วย เช่นในการจัดองค์กร การกำหนดกิจกรรมพัฒนา เป็นต้น การตัดสินใจยังมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องของผลประโยชน์ และการประเมินผลในกิจกรรมพัฒนาด้วย ซึ่งจะเห็นว่าการตัดสินใจนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติการแต่ก็เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และการประเมินผลด้วยเหมือนกันกล่าวคือ ผลประโยชน์นั้นเป็นผลมาจากการปฏิบัติการ และผลประโยชน์จามาเป็นตัวกำหนดให้มีประสิทธิผล ซึ่งต่างก็ได้รับผลมาจากขั้นตอนการตัดสินใจแล้วทั้งสิ้นนั่นเอง นอกจากนี้จะมีผลสะท้อนกลับจากการประเมินผลและการปฏิบัติการกลับไปสู่การตัดสินใจอีกด้วย

โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen and Uphoff) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 แบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย ริเริ่ม ตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุน ทรัพยากร การบริหาร การประสานขอความช่วยเหลือ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ประกอบด้วยผลประโยชน์ ด้านวัตถุ ด้านสังคม และส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

ปธาน สุวรรณมงคล (2527, น.129) กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินการ
3. การมีส่วนร่วมของชุมชนในผลประโยชน์

พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์ (2527, น. 129) กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมว่า “การมีส่วนร่วมจะต้องมีขั้น โดยตลอด ตั้งแต่ขั้นการร่วมวางแผนโครงการ การเสียสละกำลังแรงงาน วัสดุ กำลังเงิน หรือทรัพยากรใดที่มีอยู่”

5.4 เจื้อนไขหรือปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

ประพนธ์ ปิยะ (2534,น.20)ได้สรุปว่าสิ่งสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมและมี
 หน้าที่ในการพัฒนามีดังนี้

1. รัฐยอมรับและกำหนดนโยบายและออกกฎเกณฑ์ให้การมีส่วนร่วมมี
 บทบาทสำคัญในกิจกรรมการพัฒนาทั้งมวล
2. สร้างองค์กรในระดับชุมชนที่มีประสิทธิภาพ
3. ให้มีความสมดุลระหว่างการตัดสินใจของส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นที่จะ
 นำไปสู่การปฏิบัติของประชาชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสนองต่อความต้องการของชุมชน

1. อบรมผู้นำชุมชนและบุคลากรของรัฐให้มีทักษะในการมีส่วนร่วมและมี
 หน้าที่ในการพัฒนาตลอดจนการบริหารจัดการองค์กรต่างๆ ที่ชุมชนได้จัดตั้งขึ้น

2. สนับสนุนชุมชนในกิจกรรมที่จะเพิ่มรายได้ ตลอดจนด้านวัสดุ อุปกรณ์
 การเงิน และเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่จะทำให้กิจกรรมพัฒนายั่งยืนอยู่ได้

2. ความรู้ วิชาการ และเทคโนโลยี ตลอดจนข้อมูลข่าวสารจะต้องจัดให้
 สมองตรงต่อความต้องการและนำไปสู่การจูงใจให้ประชาชนมีส่วนร่วม

โกเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen and Uphoff, อ้างถึงในสุเมธ ทราบแก้ว,2536น.
 20) ได้เสนอถึงบริบทของการมีส่วนร่วมว่า ในการพิจารณาการมีส่วนร่วมจะต้องคำนึงถึงปัจจัย
 สภาพแวดล้อม ซึ่งมีความซับซ้อนอย่างมากด้วย ได้แก่

1. ปัจจัยทางกายภาพ และชีวภาพ
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
3. ปัจจัยทางการเมือง
4. ปัจจัยทางสังคม
5. ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม
6. ปัจจัยทางประวัติศาสตร์

สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น ยังมีปัจจัยหลายประการที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการ
 มีส่วนร่วม ได้แก่

1. เพศ และอายุ
2. สถานภาพในครอบครัว
- 3.ระดับการศึกษา
4. สถานภาพทางสังคม เช่น ชั้นทางสังคม ศาสนา
- 5.รายได้และทรัพย์สิน

6. อาชีพ

7. ระยะเวลาในท้องถิ่น และระยะเวลาที่อยู่ในโครงการ

8. พื้นที่ดินถือครอง และสถานภาพการทำงาน

พิชญางค์ จูแจ่มยาน (2529, น.45-46) สรุปว่า ปัจจัยสำคัญบางประการที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการงานสาธารณะสุข ก็คือ

1. การประสานงานที่ดีในหน่วยงาน 3 หน่วย คือ รัฐบาล ประชาชนและเจ้าหน้าที่

2. สติและความรับผิดชอบ

3. โครงสร้างและความสัมพันธ์ทางสังคมของประชาชนในหมู่บ้านนั้น

4. ทักษะและการเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ๆ ของประชาชน

การที่ประชาชนจะตัดสินใจเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และรับผิดชอบในโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งระบบนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นคุณลักษณะภายในด้านบุคคลและกลุ่มคน ซึ่งเป็นการรับรู้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจากภายนอกดังมีผู้ให้ความเห็นไว้ดังนี้คือ

สากล สถิตวิทยานันท์ (2532 : 166-167) ให้ความเห็นว่า การมีส่วนร่วมเกิดแนวความคิดสำคัญ 3 ประการคือ

1. ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันซึ่งเกิดจากความสนใจและความห่วงกังวลส่วนบุคคลซึ่งบังเอิญพ้องต้องกันกลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม

2. ความเดือดร้อนและความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีอยู่ต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้นผลักดันให้มุ่งไปสู่การรวมกลุ่ม วางแผน และลงมือทำงานร่วมกัน

3. การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มหรือชุมชนไปในทิศทางที่พึงปรารถนา การตัดสินใจร่วมกันนี้จะต้องรุนแรงและมากพอที่จะทำให้เกิดความริเริ่มกระทำการ ที่สนองตอบความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น ๆ

ธานีศย์ บุญชู (2527:10-11) เสนอปัจจัยพื้นฐานในการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ

1. ปัจจัยของสิ่งจูงใจ จากสภาพความเป็นจริงของชาวบ้านที่จะเข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งในแง่การร่วมแรง ร่วมทรัพยากร หรืออื่นๆ นั้น มีเหตุผลอยู่ 2 ประการคือ

1.1 การมองเห็นว่าจะได้รับประโยชน์จากสิ่งตอบแทนในสิ่งที่ตนทำไป ซึ่งถือเป็นเรื่องการกระตุ้นให้เกิดมีสิ่งจูงใจคือ

1.2 การได้รับคำบอกกล่าว หรือชักชวนจากเพื่อนบ้านให้เข้าร่วมโดยมีสิ่งจูงใจเป็นตัวนำ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของการก่อให้เกิดมีสิ่งจูงใจ

2. ปัจจัยโครงสร้างของช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม แม้ว่าชาวชนบทเป็นจำนวนมากจะเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมในกิจกรรมการพัฒนา แต่ก็ไม่อาจเข้าร่วมกิจกรรมได้เนื่องจากการเข้าร่วมนั้นมิได้จัดรูปแบบความสัมพันธ์ที่เหมาะสม เช่นภาวะผู้นำลักษณะการทำงาน กฎระเบียบแบบแผน เป็นต้น ดังนั้น ปัจจัยพื้นฐานทางด้านโครงสร้างของช่องทางการเข้ามามีส่วนร่วมจึงควรมีลักษณะดังนี้

2.1 เปิดโอกาสให้ทุกคนและทุกกลุ่มในชุมชน มีโอกาสเข้าร่วมในการพัฒนาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยการเข้าร่วมอาจอยู่ในรูปของการมีส่วนร่วมโดยตรงหรือโดยมีตัวแทนก็ได้

2.2 ควรมีกำหนดเวลาที่แน่ชัดเพื่อให้ผู้เข้าร่วมสามารถกำหนดเงื่อนไขของตนเองได้

2.3 กำหนดลักษณะกิจกรรมที่แน่นอน

3. ปัจจัยอำนาจในการส่งเสริมกิจกรรมของการมีส่วนร่วม โดยปกติที่ผ่านมาในกิจกรรมหนึ่งๆ แม้ว่าประชาชนจะเห็นด้วยและมีโอกาสเข้าร่วม แต่ไม่อาจกำหนดเป้าหมาย วิธีการ หรือผลประโยชน์ของกิจกรรม เพราะสิ่งเหล่านี้เข้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้กระทำ

5.5 รูปแบบของการมีส่วนร่วม

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527, น.179) รูปแบบของการมีส่วนร่วมอาจจำแนกออกได้ 3 ประการตามลักษณะการมีส่วนร่วมดังนี้

1. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรง โดยผ่านองค์กรจัดตั้งของประชาชน
2. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางอ้อม โดยผ่านองค์กรผู้แทนของประชาชน
3. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการเปิดโอกาสให้โดยผ่านองค์กรที่ไม่ใช่

ผู้แทนของประชาชน

เจ เอ็ม โคเฮน และ เอ็น ที คัพฮอฟ (Cohen J.M. and Iephoff .N.T., 1980, PP.102) ได้กล่าวว่า ชุมชนสามารถมีบทบาทในการมีส่วนร่วม โดย

1. การมีส่วนร่วมโดยอาสาสมัคร
2. การมีส่วนร่วมโดยรับรางวัลตอบแทน
3. การมีส่วนร่วมโดยถูกบังคับ

การมีส่วนร่วมส่วนใหญ่จะมี 2 รูปแบบดังที่สมศักดิ์ สุวรรณสุจริต กล่าวไว้ว่า

1. การมีส่วนร่วมทางตรง ได้แก่การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาโดยตรงด้วยตนเองในลักษณะต่าง ๆ ร่วมเป็นกรรมการบริหารโครงการให้ข้อคิดเห็น การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินงานโครงการ

2. การมีส่วนร่วมทางอ้อม ได้แก่การเข้าไปมีส่วนร่วมโดยผ่านองค์กร ผู้แทน เช่นให้ข้อคิดเห็น

ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยหลักใหญ่ ๆ น่าจะสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม 2 รูปแบบ คือ การมีส่วนร่วมทางตรง ได้แก่การเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมโดยตรงด้วยตนเอง และการมีส่วนร่วมทางอ้อม ได้แก่การเข้าไปมีส่วนร่วมผ่านทางผู้แทนองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

5.6 กระบวนการ/ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

jemศักดิ์ ปิ่นทอง (2527, น.272-273) ขั้นตอนที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมมี 4

ขั้นตอนคือ

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติการ
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

วรรณิการ์ ภูมิวงศ์ (2540, น. 14) กล่าวถึงการวางแผนในกระบวนการมีส่วนร่วมไว้ 4 ลักษณะ คือ

1. ร่วมคิด 2. ร่วมวางแผน 3. ร่วมปฏิบัติ 4. ร่วมติดตามและประเมินผล

อิระวัชร จันทระประเสริฐ (2541 น. 79) กล่าวว่าในการดำเนินงานเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายในการพัฒนาที่กำหนดไว้คือ

1. ร่วมทำการศึกษาค้นหาหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น
2. ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบวิธีการพัฒนา เพื่อแก้ไขและลดปัญหา หรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร

3. ร่วมวางแผนนโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม เพื่อจัดและแก้ไขปัญหาขององค์กร

4. ร่วมตัดสินใจเพื่อใช้ทรัพยากร มีจำกัดให้เป็นผลประโยชน์ต่อส่วนร่วม
5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
6. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย
7. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรมที่ทำ

ไว้ให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

อรพรรณ กมรสุวรรณ (2544, น.17) กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมเป็น 4 ประเด็นคือ ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติการพัฒนา ร่วมในผลประโยชน์ และร่วมประเมินผล

สคิมนต์ สกฤตไกรพิระ (2544, น.17) กล่าวว่า ลักษณะของการมีส่วนร่วมมีดังต่อไปนี้

1. ร่วมคิด คือ ร่วมประชุม ในการวางแผนโครงการ ดำเนินการ ติดตามตรวจสอบ และดูแลเพื่อให้กิจกรรมโครงการได้บรรลุตามวัตถุประสงค์
2. ร่วมตัดสินใจ คือ เมื่อมีการประชุมหารือแล้ว จะต้องร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมหรือแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุด
3. ร่วมปฏิบัติตามโครงการ
4. ร่วมติดตามและประเมินผล

ดังนั้นการมีส่วนร่วมควรเริ่มต้นของกระบวนการ นั่นคือเริ่มตั้งแต่การกำหนดปัญหาเพื่อนำไปสู่การร่วมคิดหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหา ร่วมวางแผนในการแก้ไขปัญหาแล้วร่วมตัดสินใจซึ่งจะทำให้รู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง เกิดความเป็นหุ้นส่วน ซึ่งจะทำให้การดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ร่วมกัน นำไปสู่ความร่วมมือที่เข้มแข็ง โดยสรุปแล้วกระบวนการในการมีส่วนร่วมมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1. ร่วมคิดค้นหาปัญหา
2. ร่วมวางแผน
3. ร่วมตัดสินใจ
4. ร่วมปฏิบัติ
5. ร่วมประเมินผล

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุไรพรรณ หล่อศิริ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจในการปฏิบัติงานของบรรณรักษ์ ฝ่ายจัดหมู่และจัดทำบัตรรายการหนังสือ กับบรรณรักษ์ฝ่ายบริการตอบคำถาม ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ 12 แห่ง พบว่า ปัจจัยที่บรรณรักษ์ทั้งสองฝ่ายมีความพึงพอใจสูงคือ การร่วมงานกับเพื่อนร่วมงาน ความสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติงาน และความมีอิสระในการปฏิบัติงาน และมีความไม่พึงพอใจในเรื่องการยอมรับนับถือ นโยบายคำตอบแทนที่เหมาะสม ความก้าวหน้าในฐานะตำแหน่งและสภาพทางสังคม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานพบว่าองค์ประกอบที่สร้างความพึงพอใจในการทำงานสูงสุดคือ ความรับผิดชอบ การร่วมของสมาชิก และความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน

อุบลวรรณ สืบบุคคล (2529) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย โครงการพื้นที่นครบางบัว กรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ความเข้าใจในหลักการโครงการ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่อยู่อาศัยของหัวหน้าครัวเรือน

ร.อ.อนุภรณ์ สุวรรณสถิตกร (2529, น.บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสภาตำบลต่อโครงการ กสช.ปี 2528 อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า “การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่การเป็นกรรมการกลุ่มทางสังคม และประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการ กสช. ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการ ได้แก่ การติดต่อกับชุมชนภายนอก การรับข่าวสาร และระดับการศึกษา

พิเชษฐ์ ลิขมรรณย (2529, น. 114) ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำชุมชนไทย ศึกษาเฉพาะกรณีผู้นำชุมชนในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบว่า “ผู้นำชุมชนมีแรงจูงใจในการเข้ามาบริหารกิจการเมือง เข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านสมาชิกสภาจังหวัด หรือเข้าสนใจกิจกรรมทางการเมืองอื่นๆ เพราะต้องการเกียรติยศชื่อเสียง เป็นสำคัญ แม้ว่าสวัสดิการที่ทางการเมืองจะให้ตอบแทนนั้นน้อยมาก แต่พวกเขาก็ยินดีที่จะเป็นและผู้วิจัยยังพบว่า โดยเนื้อแท้บุคคลเหล่านี้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อให้ได้มาซึ่งเกียรติยศชื่อเสียงแล้วอาจโยกไปถึงอำนาจ เพราะตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจที่กฎหมายรองรับให้อยู่แล้วและตราบไคที่ยังมีอำนาจย่อมมีอิทธิพล แม้ไม่ใช่โดยตรงต่อรัฐหรือราชการก็มีโดยอ้อม

ขวัญชัย วงศ์นิติกร (2535 : 110-111) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของผู้ที่อยู่อาศัยในเขตบ้านจัดสรรชานเมือง หมู่บ้านจัดสรรเทพประทาน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจ การเป็นผู้นำทั้งนอกและในชุมชน การเป็นสมาชิกกิจกรรมการติดต่อกับผู้นำ และการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมในชุมชน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่วนระดับการศึกษา และความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการบริหารชุมชนหมู่บ้านตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอลพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการได้รับข่าวสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ปัญญา ธนะสัมบัณ (2535, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาชนบทและชุมชน ตามข้อเสนอของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศึกษาเฉพาะกรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า “ปัจจัยที่มีผลอย่างเด่นชัดต่อการมีส่วนร่วมในโครงการคือ รายได้ การติดต่อพบปะผู้นำท้องถิ่น การติดต่อพบปะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการและความคาดหวังผลประโยชน์จากโครงการ สำหรับปัญหาและอุปสรรคต่อโครงการที่สำคัญ ได้แก่ การมีภาระในการประกอบอาชีพ ขาดการประชาสัมพันธ์จากผู้นำท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ และหน่วยงานของรัฐ”

ปกรณ์ มณีปกรณ์ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของคนไทยเชื้อสายจีนต่องานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนชาวจีนในเขตเลือกตั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่รู้จักตำรวจเป็นการส่วนตัว ผู้ที่เคยปฏิบัติงานร่วมกับตำรวจมาก่อนรวมทั้งผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจะมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยรู้จักตำรวจเป็นการส่วนตัว ผู้ที่ไม่เคยปฏิบัติงานร่วมกับตำรวจมาก่อน และผู้ที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม สำหรับทัศนคติต่อผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน ทัศนคติต่อการประชุมวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชน ความรู้ความเข้าใจต่อขั้นตอนการดำเนินงาน และความรู้ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายของโครงการ มีอิทธิพลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

คร้าฟแมน (1949 : 110-124) กล่าวว่า อายุ เพศ ขนาดครอบครัว อาชีพ รายได้ และความยาวนานในการอาศัยอยู่ในท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับข้องกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอลพบว่า ความพึงพอใจในการเล่นกีฬาของเยาวชน มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ด้วยวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำเสนอเพื่อเป็นฐานนำไปสู่คำอธิบายปัจจัยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

รัชณี สิงห์บุญตา (2541, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การทดลองกิจกรรม 5 ส ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในโรงพยาบาลอำนาจเจริญ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้รูปแบบกิจกรรม 5 ส ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในโรงพยาบาลอำนาจเจริญ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบสองกลุ่มวัดผลสองครั้ง พบว่า กลุ่มทดลองมีการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ และกิจกรรม 5 ส มีข้อเด่นในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมด้านการทบทวนการทำงานของทีมนำเสนอ สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรม 5 ส ได้แก่ เวลา เนื่องจากมีผู้มารับบริการจำนวนมากและเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จะผลัดเปลี่ยนกันทำงานในเวร คนวัดคุณภาพตามลำดับ

ธานินทร์ สุวงศ์วาร (2541, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพงานในงานบริการส่วนหน้าของโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน เพื่อการศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล เพศ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ การกำกับการแสดงออกของตนและค่านิยมในการให้บริการกับคุณภาพการบริการของพนักงานส่วนหน้า พบว่า ความแตกต่างทางเพศ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ ไม่มีผลต่อคุณภาพของการให้บริการ แต่การกำกับการแสดงออกของตนเองและค่านิยมในการให้บริการมีความสัมพันธ์กับการให้บริการของพนักงานส่วนหน้า

มยุรี เมษกิตติกุล (2543, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “การใช้การบริหารเชิงคุณภาพทั่วองค์กร(TQM) เพื่อพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างองค์กร ศึกษากรณี กองตรวจและคุ้มครองคนหางาน กรมการจัดหางาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาข้อร้องทุกข์และความต้องการของคนหางานที่ร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการรับเรื่องร้องทุกข์สำรวจความคิดเห็นทัศนคติ ผู้บริหารระดับสูงและกลาง ผู้มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญด้านการรับเรื่องร้องทุกข์และข้าราชการผู้มีบทบาทด้านการรับเรื่องร้องทุกข์ เกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) เพื่อพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างองค์กร และสำรวจความคิดเห็นความต้องการของคนหางานในการขอรับบริการ เพื่อหาข้อสรุปและนำผลการศึกษาสรุปเป็นข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติต่อผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของกองตรวจและคุ้มครองคนหางานกรมการจัดหางาน การบริหารเชิงคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) เป็นการบริหารจัดการที่สามารถ นำมาพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างองค์กรพัฒนาระบบราชการ ที่มีภารกิจหน้าที่ในการให้บริการประชาชน

สตีมนต์ สกุลไกรพิระ (2544, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความปรารถนาการมีส่วนร่วม ในโครงการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล กรณีศึกษาโรงพยาบาลตากสิน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความปรารถนาการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล พบว่า บุคลากรวิชาชีพแพทย์ และบุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความปรารถนาการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลมาก และการรับรู้ในความชัดเจนของนโยบายองค์กร เจตคติต่อโครงการ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อร่วมงาน การรับรู้ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลในทิศทางเดียวกัน

อรพรรณ ภมรสวรรณ (2544,น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการจัดการนิคมสร้างตนเอง เพื่อการพึ่งพาตนเอง : ศึกษากรณีนิคมสร้างตนเองภาคใต้ตามแผนตอนสภาพนิคม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกนิคม ในการจัดการนิคมสร้างตนเอง และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกนิคมในการจัดการนิคมสร้างตนเอง พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกนิคมสร้างตนเองโดยพิจารณา 4 ด้าน คือ ด้านร่วมค้นหา ปัญหาและสาเหตุ ด้านร่วมตัดสินใจ ด้านร่วมในกิจกรรม และด้านร่วมในผลประโยชน์ ผลสรุปโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกนิคมในการจัดการนิคมสร้างตนเองพบว่า เพศ และความรู้ในการปฏิบัติของสมาชิกนิคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของสมาชิก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง หนังสืองานวิจัย การสอบถาม และการสัมภาษณ์ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสม รวมไปถึงทดสอบสมมติฐาน สรุปผล และเสนอข้อเสนอแนะโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เยาวชนเพศชายในชุมชนแสมดำ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในโครงการเรารักฟุตบอล จำนวนทั้งหมด 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมประเมินผลของเยาวชน ต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษากรอบแนวความคิด กับประเด็นปัญหา ที่ต้องการศึกษา ตัวแปรที่ต้องการศึกษา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ศึกษามาสร้างเป็นแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา โดยผู้ตอบสามารถตอบข้อเท็จจริงได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้
3. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการที่ปรึกษา
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษา
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับเยาวชนในชุมชน วงเวียนทะเลสาบ หมู่บ้านเศรษฐกิจ แขวงบางไผ่ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ที่เล่นกีฬาฟุตบอล จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหา ค่าสัมประสิทธิ์ (α) (Gronbach's alpha Coefficient) เท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 30 วัน ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2548 – วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2548

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และประมวลผล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำรวจข้อมูล ใช้ระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เป็นเกณฑ์ในการยอมรับ หรือปฏิเสธในการวิจัยดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยแวดล้อม โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์ในการแปลความหมายหาค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.00 - 1.50	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือ ความรู้ความเข้าใจของเยาวชนในการเล่น
กีฬาฟุตบอล ความพึงพอใจของเยาวชนต่อการจัดโครงการรักฟุตบอลและการการได้รับการส่งเสริม
การเล่นฟุตบอลจากสถานศึกษา ได้แก่

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ความพร้อมทางร่างกาย (สุขภาพ) สภาพภาพทางครอบครัว
สภาพเศรษฐกิจครอบครัว (รายได้) ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

1. ความรู้ความเข้าใจของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอล

- ความหมายของกีฬาฟุตบอล
- กฎ และกติกา
- วิธีการแข่งขัน
- อุปกรณ์ของผู้เล่น

2. การได้รับการส่งเสริมการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในชุมชนเสมอมาจาก

สถานศึกษา

- อนุญาตให้ใช้สถานที่จัดการแข่งขัน
- เปิดโอกาสให้เยาวชนทำการศึกษา ปฏิบัติ ในชั่วโมงพลศึกษา
- บุคลากรในโรงเรียนให้การสนับสนุน
- รมรงค์ให้นักเรียนมุ่งให้ความสนใจกีฬาฟุตบอลเพื่อต่อต้านยา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของเยาวชนที่มีต่อกีฬาฟุตบอลในชุมชน
เสมอมา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

- ร่วมคิด
- ร่วมตัดสินใจ
- ร่วมวางแผน
- ร่วมปฏิบัติ
- ร่วมประเมินผล

ในกรอบแนวความคิด ของการวิจัย โดยใช้สถิติ การหาสถิติไคร้สแควร์ (Chi – Square)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน ไคสแควร์ (Chi-Square)
df	แทน ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p - Value	แทน ค่าใช้ในการพิจารณายัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของเยาวชน

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตอนที่ 1' สถานภาพส่วนตัวของเยาวชน

สถานภาพส่วนตัวของเยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จำแนกตามอายุ สภาพครอบครัวรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน ส่วนสูง ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมดำ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละและนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ตาราง 1 สถานภาพส่วนตัวของเยาวชน

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 7 – 10 ปี	1	1.25
1.2 11 – 13 ปี	18	22.50
1.3 14 – 17 ปี	61	76.25
รวม	80	100.00
2. สภาพครอบครัว		
2.1 พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน	75	93.75
2.2 พ่อ – แม่ แยกกันอยู่	4	5.00
2.3 พ่อ – แม่ หย่าร้าง	1	1.25
รวม	80	100.00
3. รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน		
3.1 น้อยกว่า 5,000 บาท	3	3.75
3.2 อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท	13	16.25
3.3 อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท	22	27.50
3.4 มากกว่า 15,000 บาท	42	52.50
รวม	80	100.00
4. ส่วนสูง		
4.1 120 – 139 เซนติเมตร	4	5.00
4.2 140 – 159 เซนติเมตร	35	43.75
4.3 160 – 179 เซนติเมตร	39	48.75

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
4. ส่วนสูง (ต่อ)		
4.5 180 – 189 เซนติเมตร	2	2.50
รวม	80	100.00
5. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา		
5.1 ต่ำกว่า 2.00	9	11.25
5.2 2.00 – 2.50	28	35.00
5.3 2.60 – 3.00	26	32.50
5.4 มากกว่า 3.0	17	21.25
รวม	80	100.00
6. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมดำ		
6.1 1 – 2 ครั้ง	39	48.75
6.2 3 – 4 ครั้ง	29	36.25
6.3 มากกว่า 4 ครั้ง	12	15.00
รวม	80	100.00
7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน		
7.1 ต่ำกว่า 5 ปี	30	37.50
7.2 5 – 10 ปี	29	36.25
7.3 10 ปีขึ้นไป	21	26.25
รวม	80	100.00
8. ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำ		
8.1 ได้รับการส่งเสริม	58	72.50
8.2 ไม่ได้รับการส่งเสริม	22	27.50
รวม	80	100.00

จากตาราง 1 พบว่า เยาวชนในชุมชนแสมดำที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ส่วนใหญ่ มีอายุ 14 – 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 76.25 ซึ่งสภาพครอบครัว พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 93.75 มีรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนมากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.50 เยาวชนมีส่วนสูงระหว่าง 160 – 179 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 48.75 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมาอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมดำ 1 – 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.75 มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 และเยาวชนเคยได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำ คิดเป็นร้อยละ 72.50

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชน
ในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม
ทุกด้าน

ตาราง 2 ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

การมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ด้านการมีส่วนร่วมคิด	3.79	0.81	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.84	0.82	มาก
3. ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน	3.84	0.80	มาก
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	3.80	0.83	มาก
5. ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล	3.88	0.76	มาก
รวม	3.83	0.81	มาก

จากตาราง 2 พบว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนใน
ชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล อยู่ในระดับมากทุกด้าน
โดยการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.88$)
รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ($\bar{x} = 3.84$) และด้านการ
มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.80$) ส่วนการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด
มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.79$)

ตาราง 3 ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

ด้านการมีส่วนร่วมคิด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและหลากหลาย	4.05	0.78	มาก
2. นักเรียนสามารถระดมความคิดของตนเองก่อนการเสนอแนะภายในทีม	3.84	0.72	มาก
3. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับครูและเพื่อน ๆ	3.73	0.76	มาก
4. นักเรียนสามารถดึงความรู้และประสบการณ์ของตนเองมาใช้ประกอบการวางแผนเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลได้อย่างเต็มที่	3.76	0.89	มาก
5. นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะเสนอความคิดให้กับเพื่อนร่วมทีม	3.59	0.85	มาก
รวม	3.79	0.81	มาก

จากตาราง 3 พบว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมคิด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.05) รองลงมา คือ นักเรียนสามารถระดมความคิดของตนเองก่อนการเสนอแนะภายในทีม ($\bar{X}$ = 3.84) และนักเรียนสามารถดึงความรู้และประสบการณ์ของตนเองมาใช้ประกอบการวางแผนเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X}$ = 3.76) ส่วนการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับนักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะเสนอความคิดให้กับเพื่อนร่วมทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.59)

ตาราง 4 ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ

ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลด้วยความสมัครใจ	4.09	0.84	มาก
2. การมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้เล่นในทีมฟุตบอลของตน	3.79	0.77	มาก
3. แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในเกมขณะแข่งขันฟุตบอล	3.75	0.77	มาก
4. การสร้างทางเลือกอย่างหลากหลายเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ	3.80	0.79	มาก
5. ร่วมตัดสินใจใช้งบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่อการ การเล่นฟุตบอล	3.76	0.88	มาก
รวม	3.84	0.82	มาก

จากตาราง 4 พบว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลด้วยความสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.09) รองลงมา คือ การสร้างทางเลือกอย่างหลากหลายเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ ($\bar{X}$ = 3.80) และการมีส่วนร่วมในการคัดเลือก ผู้เล่นในทีมฟุตบอลของตน($\bar{X}$ =3.79) ส่วนการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับแก้ปัญหา เฉพาะหน้าในเกมขณะแข่งขันฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.75)

ตาราง 5 ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมใน
การวางแผน

ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. สมาชิกในทีมฟุตบอลสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อดี ข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน	4.08	0.79	มาก
2. มีการชี้แจงแนะนำวางแผนการเล่นให้ผู้เล่นในทีมเกิดความ เข้าใจตรงกันก่อนการแข่งขันฟุตบอล	3.90	0.69	มาก
3. มีการประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแผนการทำงาน	3.79	0.77	มาก
4. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้งบประมาณ	3.79	0.81	มาก
5. วางแผนการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาฟุตบอลใน ชุมชนเสมอ	3.80	0.83	มาก
6. ได้ร่วมชักชวนให้คนในชุมชนแสดงความคิดเห็นในเรื่อง รูปแบบหรือลักษณะที่เหมาะสมของการเล่นกีฬาฟุตบอลที่จะ นำมาใช้ในชุมชน	3.75	0.77	มาก
7. ได้ร่วมศึกษาเพื่อหารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อที่จะ นำไปปรับปรุงให้เกิดประโยชน์แก่ทีมฟุตบอล	3.81	0.90	มาก
รวม	3.84	0.80	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนใน
ชุมชนเสมอ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬา
ฟุตบอลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับสมาชิกในทีม ฟุตบอล
สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา คือ มีการชี้แจงแนะนำวางแผนการเล่นให้ผู้เล่นในทีมเกิดความเข้าใจตรงกันก่อน
การแข่งขันฟุตบอล ($\bar{X} = 3.90$) และได้ร่วมศึกษาเพื่อหารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อที่จะนำไป
ปรับปรุงให้เกิดประโยชน์แก่ทีมฟุตบอล ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
เกี่ยวกับได้ร่วมชักชวนให้คนในชุมชนแสดงความคิดเห็นในเรื่องรูปแบบหรือลักษณะที่เหมาะสมของ
การเล่นกีฬาฟุตบอลที่จะนำมาใช้ในชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.75$)

ตาราง 6 ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. เข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลอย่างเต็มความสามารถ	4.01	0.79	มาก
2. มีการพัฒนาทักษะตลอดเวลาในการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอล	3.75	0.77	มาก
3. ได้เข้าร่วมคัดเลือกเยาวชนเพื่อเป็นตัวแทนในการรับผิดชอบ ดำเนินโครงการการแข่งขันฟุตบอล	3.79	0.87	มาก
4. ท่านได้ร่วมสละแรงกาย สนับสนุนทุนทรัพย์และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการแข่งขันฟุตบอลในชุมชนเสมอมา	3.69	0.85	มาก
5. ขอมรับการตัดสินใจของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในขณะร่วมการ แข่งขัน	3.88	0.80	มาก
6. ได้ร่วมชักชวนให้บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรภายนอก มาร่วมแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนิน โครงการเล่นกีฬา ฟุตบอล	3.70	0.86	มาก
7. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อ การเล่นกีฬาฟุตบอล	3.80	0.88	มาก
รวม	3.80	0.83	มาก

จากตาราง 6 พบว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนเสมอมา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับเข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลอย่างเต็มความสามารถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมา คือ ขอมรับการตัดสินใจของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในขณะร่วมการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.88$) และได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับท่านได้ร่วมสละแรงกาย สนับสนุนทุนทรัพย์และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการแข่งขันฟุตบอลในชุมชนเสมอมา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.69$)

ตาราง 7 ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล

ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ประเมินตนเองก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการกีฬาฟุตบอล	4.07	0.74	มาก
2. มีการประเมินผลย่อยเป็นระยะ ๆ ตลอดการแข่งขัน	3.69	0.65	มาก
3. มีการประเมินความพร้อมในการเล่นฟุตบอล	3.77	0.73	มาก
4. มีการประเมินผลร่วมกันหลังสิ้นสุดการแข่งขันฟุตบอล	3.93	0.78	มาก
5. สมาชิกนำผลจากการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข	3.95	0.84	มาก
รวม	3.88	0.76	มาก

จากตาราง 7 พบว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนสามคำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับประเมินตนเองก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.07) รองลงมา คือ สมาชิกนำผลจากการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข ($\bar{X}$ = 3.95) และมีการประเมินผลร่วมกันหลังสิ้นสุดการแข่งขันฟุตบอล ($\bar{X}$ = 3.93) ส่วนการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล เกี่ยวกับมีการประเมินผลย่อยเป็นระยะ ๆ ตลอดการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.69)

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อ การมีส่วนร่วม ของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแออัดตำบลบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแออัดตำบลบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ผลปรากฏดังตาราง 8 - 61

1. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

อายุ	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
7 – 10 ปี			1	1
			3.70%	1.25%
11 – 13 ปี	2	11	5	18
	22.22%	25.00%	18.52%	22.50%
14 – 17 ปี	7	33	21	61
	77.78%	75.00%	77.78%	76.25%
รวม	9	44	27	80
	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

$\chi^2 = 2.30$

df = 4

P - Value = 0.68

จากตาราง 8 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า อายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมคิดไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

อายุ	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
7 – 10 ปี		1 2.33%		1 1.25%
11 – 13 ปี	2 20.00%	10 23.26%	6 22.22%	18 22.50%
14 – 17 ปี	8 80.00%	32 74.42%	21 77.78%	61 76.25%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 0.95$$

$$df = 4$$

$$P - \text{Value} = 0.92$$

จากตาราง 9 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง อายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

อายุ	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
7 – 10 ปี		1 2.17%		1 1.25%
11 – 13 ปี	1 16.67%	9 19.57%	8 28.57%	18 22.50%
14 – 17 ปี	5 83.33%	36 78.26%	20 71.43%	61 76.25%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 1.61$ $df = 4$ P - Value = 0.81

จากตาราง 10 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า อายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

อายุ	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
7 – 10 ปี				1 4.35%	1 1.25%
11 – 13 ปี	1 100.00%	2 25.00%	9 18.75%	6 26.09%	18 22.50%
14 – 17 ปี		6 75.00%	39 81.25%	16 69.56%	61 76.25%
รวม	1 100.00%	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 6.66$ df = 6 P - Value = 0.35

จากตาราง 11 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า อายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล

อายุ	ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
7 – 10 ปี			1 3.33%	1 1.25%
11 – 13 ปี	1 12.50%	9 21.43%	8 26.67%	18 22.50%
14 – 17 ปี	7 87.50%	33 78.57%	21 70.00%	61 76.25%
รวม	8 100.00%	42 100.00%	30 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 2.59$ $df = 4$ P - Value = 0.63

จากตาราง 12 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ปรากฏว่า อายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

๐๔
๒๕๖๓/๒๑
๒๕๖๓
๒๕๖๓
๒.๒

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

อายุ	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
7 – 10 ปี			1 2.94%	1 1.25%
11 – 13 ปี	1 20.00%	8 19.51%	9 26.47%	18 22.50%
14 – 17 ปี	4 80.00%	33 80.49%	24 70.59%	61 76.25%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 2.02$ $df = 4$ $P - Value = 0.73$

จากตาราง 13 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า อายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
จำแนกเป็นรายด้านและ โดยรวมทุกด้าน

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมคิด

สภาพครอบครัว	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน	9 100.00%	41 93.18%	25 92.60%	75 93.75%
พ่อ – แม่ แยกกันอยู่		3 6.82%	1 3.70%	4 5.00%
พ่อ – แม่ หย่าร้าง			1 3.70%	1 1.25%
รวม	9 100.00%	44 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 2.84$

df = 4

P - Value = 0.59

จากตาราง 14 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า สภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 15 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

สภาพครอบครัว	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน	10 100.00%	40 93.02%	25 92.59%	75 93.75%
พ่อ – แม่ แยกกันอยู่		3 6.98%	1 3.70%	4 5.00%
พ่อ – แม่ หย่าร้าง			1 3.70%	1 1.25%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 2.93$$

$$df = 4$$

$$P - Value = 0.57$$

จากตาราง 15 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่า สภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

สภาพครอบครัว	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน	6 100.00%	41.00 89.13%	28 10.00%	75 93.75%
พ่อ – แม่ แยกกันอยู่		4 8.70%		4 5.00%
พ่อ – แม่ หย่าร้าง		1 2.17%		1 1.25%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 3.94$

df = 4

P - Value = 0.41

จากตาราง 16 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า สภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

สภาพครอบครัว	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน	1 100.00%	7 87.50%	45 93.75%	22 95.65%	75 93.75%
พ่อ – แม่ แยกกันอยู่		1 12.50%	3 6.25%		4 5.00%
พ่อ – แม่ หย่าร้าง				1 4.35%	1 1.25%
รวม	1 100.00%	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 4.78$ df = 6 P - Value = 0.57

จากตาราง 17 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า สภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วม
ต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล

สภาพครอบครัว	ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน	8 100.00%	38 90.48%	29 96.67%	75 93.75%
พ่อ – แม่ แยกกันอยู่		3 7.14%	1 3.33%	4 5.00%
พ่อ – แม่ หย่าร้าง		1 2.38%		1 1.25%
รวม	8 100.00%	42 100.00%	30 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 1.97$
 $df = 4$
P - Value = 0.74

จากตาราง 18 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล ปรากฏว่า สภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 19 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

สภาพครอบครัว	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
พ่อ – แม่ อยู่ด้วยกัน	5 100.00%	38 92.68%	32 94.12%	75 93.75%
พ่อ – แม่ แยกกันอยู่		3 7.32%	1 2.94%	4 5.00%
พ่อ – แม่ หย่าร้าง			1 2.94%	1 1.25%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 2.36$ df = 4 P - Value = 0.67

จากตาราง 19 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า สภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
น้อยกว่า 5,000 บาท		2 4.55%	1 3.70%	3 3.75%
อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท		11 25.00%	2 7.41%	13 16.25%
อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท	3 33.33%	11 25.00%	8 29.63%	22 27.50%
มากกว่า 15,000 บาท	6 66.67%	20 45.45%	16 59.26%	42 52.50%
รวม	9 100.00%	44 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 6.50$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.37$$

จากตาราง 20 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ไม่มีความ สัมพันธ์กัน

ตาราง 21 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
น้อยกว่า 5,000 บาท	1 10.00%		2 7.41%	3 3.75%
อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท		12 27.91%	1 3.70%	13 16.25%
อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท	3 30.00%	11 25.58%	8 29.63%	22 27.50%
มากกว่า 15,000 บาท	6 60.00%	20 46.51%	16 59.26%	42 52.50%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 12.21$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.06$$

จากตาราง 21 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่า รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
น้อยกว่า 5,000 บาท		2 4.35%	1 3.57%	3 3.75%
อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท		11 23.91%	2 7.14%	13 16.25%
อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท	2 33.33%	11 23.91%	9 32.15%	22 27.50%
มากกว่า 15,000 บาท	4 66.67%	22 47.83%	16 57.14%	42 52.50%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 5.38$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.50$$

จากตาราง 22 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 23 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
น้อยกว่า 5,000 บาท			1 2.08%	2 8.70%	3 3.75%
อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท		1 12.50%	11 22.92%	1 4.35%	13 16.25%
อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท		2 25.00%	14 29.17%	6 26.09%	22 27.50%
มากกว่า 15,000 บาท	1 100.00%	5 62.50%	22 45.83%	14 60.87%	42 52.50%
รวม	1 100.00%	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 7.40$$

$$df = 9$$

$$P - \text{Value} = 0.60$$

จากตาราง 23 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 24 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล

รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน	ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
น้อยกว่า 5,000 บาท		1 2.38%	2 6.67%	3 3.75%
อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท	3 37.50%	10 23.81%		13 16.25%
อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท	1 12.50%	14 33.33%	7 23.33%	22 27.50%
มากกว่า 15,000 บาท	4 50.00%	17 40.48%	21 70.00%	42 52.50%
รวม	8 100.00%	42 100.00%	30 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 14.05$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.03$$

จากตาราง 24 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล ปรากฏว่า รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
น้อยกว่า 5,000 บาท		1 2.44%	2 5.88%	3 3.75%
อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท		12 29.27%	1 2.94%	13 16.25%
อยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท	1 20.00%	11 26.83%	10 29.41%	22 27.50%
มากกว่า 15,000 บาท	4 80.00%	17 41.46%	21 61.76%	42 52.50%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 11.96$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.06$$

จากตาราง 25 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ส่วนสูง	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
120 – 139 เซนติเมตร		4 9.30%		4 5.00%
140 – 159 เซนติเมตร	3 30.00%	20 46.51%	12 44.44%	35 43.75%
160 – 179 เซนติเมตร	7 70.00%	18 41.86%	14 51.85%	39 48.75%
180 – 189 เซนติเมตร		1 2.33%	1 3.70%	2 2.50%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 5.76$

$df = 6$

$P - Value = 0.45$

จากตาราง 27 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่า ส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

ส่วนสูง	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
120 – 139 เซนติเมตร		3 6.52%	1 3.57%	4 5.00%
140 – 159 เซนติเมตร	1 16.67%	22 47.83%	12 42.86%	35 43.75%
160 – 179 เซนติเมตร	5 83.33%	21 45.65%	13 46.43%	39 48.75%
180 – 189 เซนติเมตร			2 7.14%	2 2.50%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 7.12$$

$$df = 6$$

$$P - \text{Value} = 0.31$$

จากตาราง 28 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า ส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 29 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ส่วนสูง	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
120 – 139 เซนติเมตร		1 12.50%	1 2.08%	2 8.70%	4 5.00%
140 – 159 เซนติเมตร		2 25.00%	24 50.00%	9 39.13%	35 43.75%
160 – 179 เซนติเมตร	1 100.00%	5 62.50%	21 43.75%	12 52.17%	39 48.75%
180 – 189 เซนติเมตร			2 4.17%		2 2.50%
รวม	1 100.00	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 6.50$ df = 9 P - Value = 0.69

จากตาราง 29 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า ส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล

ส่วนสูง	ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
120 – 139 เซนติเมตร		2 4.76%	2 6.67%	4 5.00%
140 – 159 เซนติเมตร	4 50.00%	19 45.24%	12 40.00%	35 43.75%
160 – 179 เซนติเมตร	4 50.00%	19 45.24%	16 53.33%	39 48.75%
180 – 189 เซนติเมตร		2 4.76%		2 2.50%
รวม	8 100.00%	42 100.00%	30 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 2.81$

df = 6

P - Value = 0.83

จากตาราง 30 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ปรากฏว่า ส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

ส่วนสูง	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
120 – 139 เซนติเมตร		2 4.88%	2 5.88%	4 5.00%
140 – 159 เซนติเมตร	2 40.00%	19 46.34%	14 41.18%	35 43.75%
160 – 179 เซนติเมตร	3 60.00%	19 46.34%	17 50.00%	39 48.75%
180 – 189 เซนติเมตร		1 2.44%	1 2.94%	2 2.50%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 0.78$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.99$$

จากตาราง 31 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า ส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

ผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษา ที่ผ่านมา	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 2.00%	3 33.33%	6 13.64%		9 11.25%
2.0 – 2.50%	3 33.33%	18 40.91	7 25.93%	28 35.00%
2.60 – 3.00%	3 33.33%	13 29.55%	10 37.04%	26 32.50%
มากกว่า 3.00%		7 15.91%	10 37.04%	17 21.25%
รวม	9 100.00%	44 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 14.20$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.03$$

จากตาราง 32 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 33 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษา ที่ผ่านมา	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 2.00%	3 30.00%	5 11.63%	1 3.70%	9 11.25%
2.0 – 2.50%	4 40.00%	15 34.88%	9 33.33%	28 35.00%
2.60 – 3.00%	3 30.00%	14 32.56%	9 33.33%	26 32.50%
มากกว่า 3.00		9 20.93%	8 29.64%	17 21.25%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 7.63$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.27$$

จากตาราง 33 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 34 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

ผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษา ที่ผ่านมา	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 2.00%	2 33.33%	6 13.04%	1 3.58%	9 11.25%
2.00 – 2.50%	3 50.00%	16 34.78%	9 32.14%	28 35.00%
2.60 – 3.00%	1 16.67%	16 34.78%	9 32.14%	26 32.50%
มากกว่า 3.00%		8 17.39%	9 32.14%	17 21.25%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 8.35$$

$$df = 6$$

$$P - \text{Value} = 0.21$$

จากตาราง 34 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 35 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ผลการเรียนเฉลี่ย ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 2.00%		2 25.00%	7 14.58%		9 11.25%
2.00 – 2.50%	1 100.00%	3 37.50%	16 33.33%	8 34.78%	28 35.00%
2.60 – 3.00%		2 25.00%	16 33.33%	8 34.78%	26 32.50%
มากกว่า 3.00%		1 12.50%	9 18.76%	7 30.44%	17 21.25%
รวม	1 100.00%	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 7.84$$

$$df = 9$$

$$P - \text{Value} = 0.55$$

จากตาราง 35 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 36 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล

ผลการเรียนเฉลี่ย ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 2.00%	2 25.00%	7 16.67%		9 11.25%
2.00 – 2.50%	2 25.00%	16 38.10%	10 33.33%	28 35.00%
2.60 – 3.00%	3 37.50%	12 28.57%	11 36.67%	26 32.50%
มากกว่า 3.00%	1 12.50%	7 16.67%	9 30.00%	17 21.25%
รวม	8 100.00%	42 100.00%	30 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 8.39$$

$$df = 6$$

$$P - \text{Value} = 0.21$$

จากตาราง 36 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ปรากฏว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 37 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

ผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษา ที่ผ่านมา	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 2.00%	2 10.00%	7 17.07%		9 11.25%
2.00 – 2.50%	1 20.00%	17 41.46%	10 29.41%	28 35.00%
2.60 – 3.00%	2 40.00%	12 29.27%	12 35.29%	26 32.50%
มากกว่า 3.00%		5 12.20%	12 35.29%	17 21.25%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 15.95$$

$$df = 6$$

$$P - \text{Value} = 0.01$$

จากตาราง 37 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า ระดับผลการเรียน เฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์กัน

6. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมดำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 38 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับ
ระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

จำนวนครั้งที่เข้ารับการแข่งขัน ฟุตบอลชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
1 – 2 ครั้ง	6 66.67%	23 52.27%	10 37.04%	39 48.75%
3 – 4 ครั้ง	3 33.33%	15 34.09%	11 40.74%	29 36.25%
มากกว่า 4 ครั้ง		6 13.64%	6 22.22%	12 15.00%
รวม	9 100.00%	44 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 4.04$$

$$df = 4$$

$$P - \text{Value} = 0.40$$

จากตาราง 38 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 39 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับ
ระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

จำนวนครั้งที่เข้ารับการแข่งขัน ฟุตบอลชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
1 – 2 ครั้ง	7 70.00%	22 51.16%	10 37.04%	39 48.75%
3 – 4 ครั้ง	3 30.00%	16 37.21%	10 37.04%	29 36.25%
มากกว่า 4 ครั้ง		5 11.63%	7 25.93%	12 15.00%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 5.84$$

$$df = 4$$

$$P - Value = 0.21$$

จากตาราง 39 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่าจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 40 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับ
ระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขัน ฟุตบอลชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
1 – 2 ครั้ง	4 66.67%	24 52.17%	11 39.29%	39 48.75%
3 – 4 ครั้ง	2 33.33%	14 30.43%	13 46.43%	29 36.25%
มากกว่า 4 ครั้ง		8 17.39%	4 14.29%	12 15.00%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 3.35$$

$$df = 4$$

$$P - \text{Value} = 0.50$$

จากตาราง 40 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ชุมชน
แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า จำนวน
ครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 41 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับ
ระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

จำนวนครั้งที่เข้ารับการ แข่งขัน ฟุตบอลชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
1 – 2 ครั้ง	1	6	22	10	39
	100.00%	15.38%	45.83%	43.48%	48.75%
3 – 4 ครั้ง		2	17	10	29
		25.00%	35.42%	43.48%	36.25%
มากกว่า 4 ครั้ง			9	3	12
			18.75%	13.04%	15.00%
รวม	1	8	48	23	80
	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

$\chi^2 = 4.73$

df = 4

P - Value = 0.58

จากตาราง 41 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ชุมชน
แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า
จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 42 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับ
ระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล

จำนวนครั้งที่เข้ารับการแข่งขัน ฟุตบอลชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
1 – 2 ครั้ง	6 75.00%	19 45.24%	14 46.67%	39 48.75%
3 – 4 ครั้ง	2 25.00%	13 30.95%	14 46.67%	29 36.25%
มากกว่า 4 ครั้ง		10.00 23.81%	2 6.67%	12 15.00%
รวม	8 100.00%	42 100.00%	30 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 7.53$$

df = 4

P - Value = 0.11

จากตาราง 42 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ชุมชน
แสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล ปรากฏว่า
จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล
ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 43 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

จำนวนครั้งที่เข้ารับการแข่งขัน ฟุตบอลชุมชนแสมคำ	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
1 - 2 ครั้ง	3 60.00%	22 53.66%	14 41.18%	39 48.75%
3 - 4 ครั้ง	2 40.00%	12 29.27%	15 44.12%	29 36.25%
มากกว่า 4 ครั้ง		7 17.07%	5 14.71%	12 15.00%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 2.75$$

$$df = 4$$

$$P - \text{Value} = 0.60$$

จากตาราง 43 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

7. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 44 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	5 55.56%	19 43.18%	6 22.222%	30 37.50%
5 – 10 ปี	2 22.22%	15 34.09%	12 44.44%	29 36.25%
10 ปีขึ้นไป	2 22.22%	10 22.73%	9 33.33%	21 26.25%
รวม	9 100.00%	44 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 4.67$$

$$df = 4$$

$$P - Value = 0.32$$

จากตาราง 44 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 45 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	5 50.00%	16 37.21%	9 33.33%	30 37.50%
5 – 10 ปี	2 20.00%	16 37.21%	11 40.74%	29 36.25%
10 ปีขึ้นไป	3 30.00%	11 25.58%	7 25.93%	21 26.25%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 1.49$$

$$df = 4$$

$$P - \text{Value} = 0.83$$

จากตาราง 45 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่า ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 46 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	3 50.00%	22 47.83%	5 17.86%	30 37.50%
5 – 10 ปี	1 16.67%	15 32.61%	13 46.43%	29 36.25%
10 ปีขึ้นไป	2 33.33%	9 19.57%	10 35.71%	21 26.25%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 7.90$$

$$df = 4$$

$$P - \text{Value} = 0.10$$

จากตาราง 46 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 47 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	1 100.00%	4 50.00%	19 39.58%	6 26.09%	30 37.50%
5 – 10 ปี		2 25.00%	15 31.25%	12 52.17%	29 36.25%
10 ปีขึ้นไป		2 25.00%	14 29.17%	5 21.74%	21 26.25%
รวม	1 100.00%	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 5.41$$

$$df = 6$$

$$P - Value = 0.49$$

จากตาราง 47 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 48 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	3	17	10	30
	37.50%	40.48%	33.33%	37.50%
5 – 10 ปี	3	11	15	29
	37.50%	26.19%	50.00%	36.25%
10 ปีขึ้นไป	2	14	5	21
	25.00%	33.33%	16.67%	26.25%
รวม	8	42	30	80
	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

$\chi^2 = 4.84$ df = 4 P - Value = 0.31

จากตาราง 48 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ปรากฏว่า ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 49 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
เล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	2 40.00%	20 48.78%	8 23.53%	30 37.50%
5 – 10 ปี	2 40.00%	12 29.27%	15 44.12%	29 36.25%
10 ปีขึ้นไป	1 20.00%	9 21.95%	11 32.35%	21 26.25%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 5.17$
 $df = 4$
 $P - Value = 0.27$

จากตาราง 49 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

8. ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 50 ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำ	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ได้รับการส่งเสริม	4 44.44%	32 72.73%	22 81.48%	58 72.50%
ไม่ได้รับการส่งเสริม	5 55.56%	12 27.27%	5 18.52%	22 27.50%
รวม	9 100.00%	44 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 4.65$

df = 2

P - Value = 0.98

จากตาราง 50 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า การได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 51 ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ได้รับการส่งเสริม	5 50.00%	31 72.09%	22 81.48%	58 72.50%
ไม่ได้รับการส่งเสริม	5 50.00%	12 27.91%	5 18.52%	22 27.50%
รวม	10 100.00%	43 100.00%	27 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 3.64$$

$$df = 2$$

$$P - \text{Value} = 0.16$$

จากตาราง 51 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่าการได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 52 ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมดำ	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ได้รับการส่งเสริม	1 16.67%	34 73.91%	23 82.14%	58 72.50%
ไม่ได้รับการส่งเสริม	5 83.33%	12 26.09%	5 17.86%	22 27.50%
รวม	6 100.00%	46 100.00%	28 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 10.73$$

$$df = 2$$

$$P - Value = 0.01$$

จากตาราง 52 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่าการได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 53 ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ได้รับการส่งเสริม	1 100.00%	2 25.00%	38 79.17%	17 73.91๐	58 72.50%
ไม่ได้รับการส่งเสริม		6 75.00	10 20.83%	6 26.09%	22 27.50%
รวม	1 100.00%	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 10.53$$

$$df = 3$$

$$P - Value = 0.02$$

จากตาราง 53 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า การได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 54 ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล

ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำ	ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ได้รับการส่งเสริม	2	35	21	58
	25.00%	83.33%	70.00%	72.50%
ไม่ได้รับการส่งเสริม	6	7	9	22
	75.00%	16.67%	30.00%	27.50%
รวม	8	42	30	80
	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

$\chi^2 = 11.62$

$df = 2$

$P - Value = 0.03$

จากตาราง 54 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ปรากฏว่าการได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 55 ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำ	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ได้รับการส่งเสริม	1 20.00%	30 73.17%	27 79.41%	58 72.50%
ไม่ได้รับการส่งเสริม	4 80.00%	11 26.83%	7 20.59%	22 27.50%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 7.74$$

$$df = 2$$

$$P - Value = 0.02$$

จากตาราง 55 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า การได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด

ความรู้ความเข้าใจ ในการเล่นฟุตบอล	ด้านการมีส่วนร่วมคิด			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	5	7	5	17
	55.56%	15.91%	18.52%	21.25%
มีความรู้ความเข้าใจ	4	37	22	63
	44.44%	84.09%	81.48%	78.75%
รวม	9	44	27	80
	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

$\chi^2 = 7.20$

$df = 2$

$P - Value = 0.03$

จากตาราง 56 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการ
การเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ความรู้ความเข้าใจ ในการเล่นฟุตบอล	ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	3	11	3	17
	30.00%	25.58%	11.11%	21.25%
มีความรู้ความเข้าใจ	7	32	24	63
	70.00%	74.42%	88.89%	78.75%
รวม	10	43	27	80
	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

$\chi^2 = 2.60$

df = 2

P - Value = 2.73

จากตาราง 57 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 58 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

ความรู้ความเข้าใจ ในการเล่นฟุตบอล	ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	3	8	6	17
	50.00%	17.39%	21.43%	21.25%
มีความรู้ความเข้าใจ	3	38	22	63
	50.00%	82.61%	78.57%	78.75%
รวม	6	46	28	80
	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

$\chi^2 = 3.37$

df = 2

P - Value = 0.19

จากตาราง 58 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ความรู้ความเข้าใจ ในการเล่นฟุตบอล	ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	1 100.00%	3 37.50%	8 16.67%	5 21.74%	17 21.25%
มีความรู้ความเข้าใจ		5 62.50%	40 63.49%	18 78.26%	63 78.75%
รวม	1 100.00%	8 100.00%	48 100.00%	23 100.00%	80 100.00%

$$\chi^2 = 5.57$$

$$df = 2$$

$$P - \text{Value} = 0.13$$

จากตาราง 59 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล

ความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอล	ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	3 37.50%	9 21.43%	5 16.67%	17 21.25%
มีความรู้ความเข้าใจ	5 62.50%	33 78.57%	25 83.33%	63 78.75%
รวม	8 100.00%	42 100.00%	30 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 1.64$
df = 2
P - Value = 0.44

จากตาราง 60 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผลไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน

ความรู้ความเข้าใจ ในการเล่นฟุตบอล	โดยรวมทุกด้าน			
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	2 40.00%	10 24.39%	5 14.71%	17 21.25%
มีความรู้ความเข้าใจ	3 60.00%	31 75.61%	29 85.29%	63 78.75%
รวม	5 100.00%	41 100.00%	34 100.00%	80 100.00%

$\chi^2 = 2.16$

df = 2

P - Value = 0.34

จากตาราง 61 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจในการเล่น ฟุตบอลกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนในชุมชนสามคำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ผู้วิจัยได้สรุปผลและนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อกีฬาฟุตบอลในชุมชนสามคำ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนจากสถานศึกษากับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลในชุมชนสามคำ เขตบางขุนเทียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนเพศชายในชุมชนสามคำที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในโครงการเรารักฟุตบอลทั้งหมดจำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนสามคำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเลือกตอบเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของเยาวชนในด้านอายุ สภาพครอบครัว รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน ส่วนสูง ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในการศึกษาที่ผ่านมา จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนสามคำ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนสามคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลจำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และเชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) เพื่อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นฉบับเท่ากับ .94

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพอสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อกีฬาฟุตบอลในชุมชนแสมคำผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผลอยู่ในระดับมาก

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล และโดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิดด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล และโดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และโดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือนกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผลมีความสัมพันธ์กัน

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล และโดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด และโดยรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์กัน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลชุมชนแสมคำ กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล และโดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล และโดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นกีฬาฟุตบอลจากชุมชนแสมคำ กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล และโดยรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์กัน ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล กับระดับการมีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านการมีส่วนร่วมคิด มีความสัมพันธ์กัน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล และโดยรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล กรณีศึกษาเยาวชนในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัยดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมคิด

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมคิดพบว่า เยาวชนในชุมชนแสมดำส่วนใหญ่มีการร่วมคิดค่อนข้างมากเพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เยาวชนกลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและหลากหลายสามารถระดมความคิดของตนเองก่อนการเสนอแนะภายในทีมได้เป็นอย่างดี รวมทั้งแลกเปลี่ยนเห็นซึ่งกันและกันจากครูและเพื่อนๆ จนสามารถดึงความรู้และประสบการณ์มาใช้ประกอบการวางแผนที่ดีเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลได้อย่างเต็มที่ มีความมั่นใจและกล้าที่จะเสนอความคิดให้กับเพื่อนร่วมทีมได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับ สคิมนต์ สกฏไกรพิระ (2544,น.17) นี้กล่าวว่าลักษณะของการมีส่วนร่วมร่วมคิดคือร่วมประชุมในการวางแผนโครงการ ดำเนินการ ติดตามตรวจสอบ และดูแลเพื่อให้กิจกรรมโครงการได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และการมีส่วนร่วมของเยาวชนดังกล่าวเป็นการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายที่ได้กำหนดไว้ อีระวัชร จันทระประเสริฐ (2541,น.79) อายุก็เป็นปัจจัยสำคัญในการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่มีต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่อายุประมาณ 14-16 ปี จะมีส่วนร่วมในการร่วมคิดมากที่สุด เพราะเยาวชนกลุ่มนี้ชอบและรักในกีฬาฟุตบอลเป็นชีวิตจิตใจ ดังนั้น จะพยายามร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเพื่อนำมาปรับปรุง พัฒนา และแก้ไขให้กีฬาฟุตบอลดีขึ้นและเป็นความภาคภูมิใจมากที่สุดที่ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในความคิด ดังเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2527,น.272-273) ได้แยกแยะขั้นตอนในการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า เยาวชนในชุมชนแสมดำส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากและเป็นเยาวชนที่มีอายุประมาณ 14-16 ปี มากที่สุดเช่นกัน ทั้งนี้เป็นเพราะเยาวชนส่วนใหญ่มีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเองโดยไม่มีใครบังคับ ทุกคนมีส่วนร่วมตัดสินใจโดยคัดเลือกผู้เล่น จัดสรรงบประมาณในการดำเนินกิจกรรม สร้างทางเลือกอย่างหลากหลายตลอดจนการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของกีฬาฟุตบอลเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของเยาวชนทุกคนจะตัดสินใจด้วยความรู้ความเข้าใจต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับ โคอเฮนและอัฟซอफी (1980,PPS9-78) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมตัดสินใจ

ประกอบด้วยริเริ่ม ตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจและตัดสินใจปฏิบัติการการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมปฏิบัติการประกอบด้วย การสนับสนุนทรัพยากร การบริหาร การประสานขอความช่วยเหลือ และการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ประกอบด้วย ผลประโยชน์ด้านวัสดุ ด้านสังคมและส่วนบุคคล และเจเอ็ม โคเฮนและเอ็นที คัพฮอฟ (Chen J.M. and Uphoff .N.I., 1980,PP.102) ได้กล่าวว่าชุมชนสามารถมีบทบาทในการมีส่วนร่วมโดย “การมีส่วนร่วมโดยอาสาสมัคร”

3. ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมวางแผน พบว่า เยาวชนในชุมชนแสมคำ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการวางแผนมากและเป็นเยาวชนที่มีอายุประมาณ 14-16 ปี ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี ทั้งนี้เป็นเพราะเยาวชนทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดี ข้อบกพร่องของแผน การดำเนินงานในทีมได้ รวมทั้งชี้แจงแนะนำวางแผนการเล่นให้ผู้เล่นเป็นทีมเกิดความเข้าใจตรงกันก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ซึ่งก่อนการแข่งขันทุกคนจะต้องมีการประชุมหรือปรึกษาหารือในการกำหนดแผนการทำงานในเรื่องงบประมาณ ในการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในเรื่องเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเพื่อที่จะนำไปปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่ทีม ฟุตบอล มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวรรณิการ์ ภูมิวงศ์พิทักษ์ (2540,น.14) ได้กล่าวว่า การวางแผนในกระบวนการมีส่วนร่วมไว้ 4 ลักษณะคือ 1. ร่วมคิด 2. ร่วมวางแผน 3. ร่วมปฏิบัติ และ 4. ร่วมติดตามและประเมินผล และอิระวัชร จันทระประเสริฐ (2541,น.79) ได้กล่าวในคำนิยามงานเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายในการพัฒนาที่กำหนดไว้ในเรื่องเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมวางแผน ไว้ว่า “ร่วมวางแผนนโยบาย แผนงานโครงการหรือกิจกรรมเพื่อจัดและแก้ไขปัญหขององค์กร และร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงานโครงการและกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย

4. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ พบว่า เยาวชนในชุมชนแสมคำส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติค่อนข้างมากและเป็นเยาวชนที่มีอายุประมาณ 14-16 ปี มากที่สุด ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี ทั้งนี้เป็นเพราะเยาวชนทุกคนเข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลอย่างเต็มความสามารถยอมรับการตัดสินใจของผู้ตัดสิน มีการพัฒนาทักษะตลอดเวลามีส่วนร่วมในการคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนในทีม และได้ชักชวนเยาวชนทุกคนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน รวมทั้งได้สละแรงกาย พุนทรัพย์และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆในการแข่งขันทุกครั้งซึ่งสอดคล้อง สนิท สุทนต์ (2544,น.23-24) ได้กล่าวว่าการมีส่วนร่วมมีความสำคัญทุกขั้นตอนของการทำงาน ได้แก่ ร่วมเป็นกรรมการและร่วมเป็นสมาชิกคือเป็นผู้ร่วมอยู่ในขณะทำงานทุกขั้นตอนร่วมชักชวนหรือเป็นผู้ร่วมแนะนำให้ผู้อื่นเป็นประโยชน์ที่จะได้รับร่วมแสดงความคิดเห็นคือได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ ร่วมแรงคือ เข้าร่วมทำงานที่ต้องออกแรงกายแรงใจในการดำเนินงานและร่วมออกวัสดุอุปกรณ์คือ นำวัสดุอุปกรณ์ที่ตนมีอยู่เข้าสทบสนับสนุน

5. ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลด้านการมีส่วนร่วม ประเมิณผล พบว่า เยาวชนในชุมชนแสมคำ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการประเมิณผลค่อนข้างมาก และเป็นเยาวชนที่มีอายุประมาณ 14-16 ปี ทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดีทั้งนี้เป็เพราะเยาวชนทุกคนมีการประเมิณตนเองก่อนและหลัง การเข้าร่วมโครงการกีฬาฟุตบอล ทุกครั้ง หลังสิ้นสุดการแข่งขัน แล้วสมาชิกทุกคนร่วมกันนำผลจากการประเมิณไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น ซึ่งการประเมิณผลทุกครั้งต้องมีการเตรียมความพร้อมและมีการประเมิณผลย่อยเป็นระยะๆ ตลอดการแข่งขันโดยการเน้นให้ทุกคนประเมิณผลร่วมกันหลังสิ้นสุดการแข่งขันฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ สคิมนต์ สกุลไกรพิระ (2544,น.17) ได้กล่าวว่าลักษณะของการมีส่วนร่วม ต้องมี “ร่วมติดตามและประเมิณผล” และตรงกับแนวคิดของอิระวัชร จันทระเสริฐ (2541,น.84) กล่าวว่า การที่บุคคลต่างๆในระดับที่เกี่ยวข้องซึ่งได้แก่ประชาชนในชุมชน ของกระบวนการพัฒนา ซึ่งการมีส่วนร่วมอาจจะเป็นลักษณะของตัวบุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบัน หรือในลักษณะของนโยบายส่วนรูปธรรมเข้ามามีส่วนร่วมอาจจะโดยตรงที่ผ่านองค์กรจัดตั้งของประชาชน เช่น กรรมการกลุ่ม และหรือการมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมเมื่อไรก็ได้ทุกเวลาโดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำ และร่วมติดตามประเมิณผล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 16 ปี ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล
2. ครอบครัควรให้การสนับสนุนเยาวชนทุกชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาฟุตบอลระหว่างชุมชนในเขตฝั่งพระนครกับชุมชนในเขตฝั่งธนบุรี เพื่อที่จะนำผลที่ได้รับมาปรับปรุงและพัฒนาในการเล่นกีฬาฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาฟุตบอลของชุมชนที่เหลือในเขตบางขุนเทียนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานของชุมชนใกล้เคียงต่อไป

บรรณานุกรม

กองวิชาการ สถาบันพัฒนาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว : พระมหากษัตริย์กับนักหนังสือพิมพ์.” ในวารสารสื่อมวลชนปริทัศน์. 2538.

การกีฬาแห่งประเทศไทย, วารสารกีฬา. ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือน มิถุนายน, 2541.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน, 2533. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544. กรุงเทพมหานคร : องค์การคำคุณสภา.

คู่มือกติกาฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร : งานวิชาการ กองการฝึกอบรม สำนักพัฒนาบุคลากรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2547.

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. 2527. การระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาชนบทในการบริหารงาน พัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

ชัยยุทธ โยธมาตย์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลตำบลพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.

ทวิทรัพย์ เขยผักแว่น. กติกาการแข่งขันฟุตบอล 5 คน. กรุงเทพมหานคร. บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด. 2457.

ทองศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ และคณะ. การพัฒนาชุมชนเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์, 2534.

ธานีรินทร์ สว่างสุวรรณ. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพในงานบริการส่วนหน้าของโรงแรมในเขต กรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของหัวหน้างาน. “วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2536)วิเคราะห์ปัญหาสำคัญ ๆ ในสังคมไทย และแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). กลวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภารพิมพ์.

พวงทอง ตั้งธิตกุล. ความพึงพอใจของผู้รับบริการบัตรประกันสุขภาพโดยความสมัครใจต่อบริการของ
สถานีอนามัยในจังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
2543.

ไพฑูรย์ กฤษณ์เพชร. “ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
การเปรียบเทียบระหว่างอาจารย์ในวิทยาลัยเขตหลักกับอาจารย์ในวิทยาลัยเขตสาขา,”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์. (2531). การมีส่วนร่วมของประชาชน. วารสารพัฒนาชุมชน 2, (กุมภาพันธ์
2531).

มยุรี เมษกิตติกุล “ การใช้ TQM เพื่อพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างองค์กร: ศึกษาเฉพาะกรณีการ
กรมการคุ้มครองคนหางาน กรมการจัดหางาน”วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

รัชนี สิงห์บุญตา. “การทดลองกิจกรรม 5 ส ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมใน
โรงพยาบาลอำนาจเจริญ.”วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

ปภาวดี คลยจินดา, “ทัศนคติและความพอใจ,” ในพฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ, กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2527, น. 530-531.

ปภาวดี คลยจินดา, “ทัศนคติและความพอใจ,” ในพฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ, กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2527, น. 537-541.

ปริศนา โกศลเสตุ. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน : ศึกษาเปรียบเทียบผู้เคยย้ายถิ่นและผู้ไม่เคย
ย้ายถิ่น วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สถาบันพัฒนบัณฑิตบริหารศาสตร์, 2534.

ปรีชญา เวสารัชช์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท,
กรุงเทพมหานคร : สถาบันไทยคดีศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

ปภาณี จิตวัฒนา. (2535) การพัฒนาเด็ก เยาวชนและสตรี. กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2543.

ชูวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526) หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทย
อนุเคราะห์ไทย , 2526.

เขวลักษณ์ ทองอุ่มใหญ่. “การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการชุมชนร่วมใจรักสะอาดเพื่อ
สิ่งแวดล้อมที่ดีของ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ-
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 2545.

รุจิรา จริยพันธ์. “การมีส่วนร่วมของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการ
เรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2546.

วรรณิการ์ ภูมิวงศ์พิทักษ์. “ปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการครอบครัว
และชุมชนพัฒนา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนดวงแข เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ :
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2540.

สนิธ สุทนต์. “การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนสำหรับการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในเขตพื้นที่
ฝั่งธนบุรี.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544

สศิมนต์ สกฤไกรพิระ. “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความปรารถนาการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและ
รับรองคุณภาพโรงพยาบาล กรณีศึกษา โรงพยาบาลตากสิน.” วิทยานิพนธ์
คณะศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

สหชัย สืบด้วง. “การมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในงานสำรวจชุมชนสัมพันธ์ : วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านเจ้าพระยา, 2545.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2537. เยาวชนดีเด่นแห่งชาติและ
ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อเยาวชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ
ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2540, 2 ทศวรรษ ส.ย.ช.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2541. เยาวชนดีเด่นแห่งชาติและ
ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อเยาวชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ
ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

สัญญา สัญญาวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2534.

สัญญา สัญญาวัฒน์. หลักการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สุวรรณ มานะโรจนานนท์. “ปัจจัยเกื้อหนุนความสามารถในการมีส่วนร่วมปฏิบัติงานของสมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีพื้นที่จังหวัดเขตปริมณฑล” วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชน
มหาบัณฑิตคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2542.

อรพรรณ ภมรสุวรรณ. “การมีส่วนร่วมของสมาชิกนิคมในการจัดการนิคมสร้างตนเองเพื่อการ
พึ่งตนเอง : ศึกษากรณีสร้างตนเองภาคใต้ตามแผนลอนสภาพนิคม.” วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

อังคณา กังสดารพร “การศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนา กิจกรรม
การป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2546.

อาภรณ์พันธุ์ จันทรสว่าง. (2522) . คำบรรยายลักษณะวิชาทฤษฎีและการพัฒนาชุมชน. ภาคการศึกษาที่
2 / 2522. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(อัสสัมชัญ).

อาร์กย์. “นโยบายกีฬาของรัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร” ในคอลัมน์มุมที่ 5 เคลื่อนไหว.
24 กุมภาพันธ์ 2544.

อิระวัชร จันทร์ประเสริฐ. “รวมงานสวัสดิการสังคม.” หนังสืองานวันเกิด (ตุลาคม 2541)

อุไรพรรณ หล่อศิริ, “การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจในการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ฝ่ายจัดหมู่
และทำบัตรรายการหนังสือกับบรรณารักษ์ฝ่ายบริการตอบคำถามของห้องสมุด
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย,” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหาร
ธุรกิจศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

Applewhite and Phillip B. Organization and Behavior. New York : Prentice – Hall, 1965.

Chen J.M. and Uphoff. N.T. (1980). Participations Place in Rural Development : Seeking Clarity
Through Specificity. World Development. New York : Cornell University.

Cohen , John M., and Uphoff , Norman T. “Rural Development Participation : concepts and
Measures for Project Design, Implementation and Evaluation.” The Rurak
Development Committee Center for Internation Studies, Cornekk University,
January, 1977. (Mimeographed).

George Strauss and Leonard R. Sayles, Personnel : Prentice Hall Inc., 1960), pp. 119-121.

Mullins, Luaric J. Management and Organizationl Behavior. LonDon : Pitman Company, 1985.

Nancy C. Morse, Satisfaction in the White Collar Job, (Michigan : University of Michigan
Press, 1955), p. 27.

Newstrom , j.w. Organizational Behavior : Human Behavior at Work. New York : Mcgraw
Hill , 1993.

William E. Paticipation Management. Georgia State University , 1976.

White, A.T. (1982). The Commuity Participation : A Didcoussion of the Agreement. New York :
United Nation Children’s Fund.

ภาคผนวก

ที่ ศธ.0564.11/481

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงศิริราช
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

6 ธันวาคม 2548

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ศศ.ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายณพภูฏ บุญบุรณ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การมีส่วนร่วมของ
เยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแออัด เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์	ประธานกรรมการ
2. ศศ.บุปผา แหม่มประเสริฐ	กรรมการ
3. อ.ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ตราวุธ เศรษฐขจร)

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

ที่ ศษ.0564.11/482

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

6 ธันวาคม 2548

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.บึงอร เสรีรัตน์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายนพพล บุญบุรณ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การมีส่วนร่วมของ
เยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนสามัคคี เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บุปผา แชนประเสริฐ	กรรมการ
3. อ.ทวีศักดิ์ จงประดิษฐ์เกียรติ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาคือจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศรายุทธ เศรษฐจร)

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

ที่ ศธ.0564.11/483

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

6 ธันวาคม 2548

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คร.ธีระวัฒน์ มิ่งขวัญ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายณพภูฏ บุญบุรณ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การมีส่วนร่วมของ
เยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บุปผา แหม่มประเสริฐ	กรรมการ
3. อ.ทวีศักดิ์ จงประดิษฐ์เกียรติ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ตราวุธ เศรษฐชูจร)

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

งานประสานงานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2890-2000 ต่อ 1810

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2. ข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในการเล่นกีฬาฟุตบอล (FUTSAL)
- ตอนที่ 3. ข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมประเมินผลของเยาวชน ต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล (FUTSAL) ในชุมชนแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ด้วยความขอบคุณเป็นอย่างสูง

นาชนพปฎล บุษยะบุรณ (ผู้วิจัย)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 7 ปี
- ☐ 7 - 10 ปี
- ☐ 11 - 13 ปี
- ☐ 14 - 17 ปี

2. สภาพครอบครัว

- ☐ พ่อ - แม่ อยู่ด้วยกัน
- ☐ พ่อ - แม่ แยกกันอยู่
- ☐ พ่อ - แม่ หย่าร้าง

3. รายได้ของครอบครัวในแต่ละเดือน

- ☐ น้อยกว่า 5,000 บาท
- ☐ อยู่ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท
- ☐ อยู่ระหว่าง 10,000 - 15,000 บาท
- ☐ มากกว่า 15,000 บาท

4. ส่วนสูง

☐ ต่ำกว่า 120 เซนติเมตร	☐ 160 - 179 เซนติเมตร
☐ 120 - 139 เซนติเมตร	☐ 180 - 189 เซนติเมตร
☐ 140 - 159 เซนติเมตร	

5. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา

- ☐ ต่ำกว่า 2.0
- ☐ 2.0 - 2.5
- ☐ 2.6 - 3.0
- ☐ มากกว่า 3.0

6. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชุมชนแสมคำ

- ☐ 1 - 2 ครั้ง
- ☐ 3 - 4 ครั้ง
- ☐ มากกว่า 4 ครั้ง

7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

- ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
- ☐ 5 - 10 ปี
- ☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

8. ได้รับการส่งเสริมและชี้แนะการเล่นฟุตบอลจากชุมชนแสมคำ

- ☐ ได้รับการส่งเสริม
- ☐ ไม่ได้รับการส่งเสริม

9. การมีส่วนร่วมของเยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในชุมชนแสมคำ

- ☐ มีส่วนร่วม
- ☐ ไม่มีส่วนร่วม

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจและการได้รับการส่งเสริมการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในชุมชนสามคำ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน □

ข้อความ	ถูก	ผิด
1. ฟุตบอล (FUTSAL) มาจากภาษาสเปน		
2. ฟุตบอล (FUTSAL) คือชื่อที่ FIFA (สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ) ใช้เรียกการแข่งขันฟุตบอลในร่ม (Indoor Soccer)		
3. ฟุตบอลในภาษาสากล FUTSAL		
4. ฟุตบอล เริ่มมีการแข่งขันมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1930 ณ กรุงมอนเตอวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย		
5. ถูหนาวมีเวลายาวนานและสภาพอากาศกลางแจ้งไม่เอื้ออำนวยต่อการเล่นฟุตบอลจึงหันมาเล่นฟุตบอลในร่มเรียกว่า “ฟุตบอล”		
6. ขนาดสนามฟุตบอลมีขนาดเท่ากับสนามบาสเกตบอล		
7. เส้นสนามทุกเส้นจะมีความกว้าง 5 เซนติเมตร		
8. พื้นที่สนามกีฬาฟุตบอล ผิวเรียบ ทำด้วยไม้ หรือวัสดุสังเคราะห์		
9. ผู้ฝึกสอนเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในการขอเวลานอก 1 นาที จากผู้รักษาเวลา		
10. ในการเริ่มเล่นแต่ละทีมต้องมีผู้เล่นจำนวน 5 คน		
11. ในช่วงการแข่งขันเกมส์ ๆ หนึ่ง แต่ละทีมจะมีผู้เล่นไม่เกิน 5 คน		
12. การเริ่มเตะต้องเริ่มเตะภายในเวลา 4 วินาที		
13. ถ้าผู้เล่นทำการเปลี่ยนตัวนอกเวลา การเปลี่ยนตัวถือเป็นการเล่นที่ผิดกติกา		
14. รองเท้าที่อนุญาตให้ใช้ได้ต้องเป็นรองเท้าผ้าใบหรือรองเท้าแบบหนัง นิ่ม หรือรองเท้าออกกำลังกาย		
15. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล นักหวัดถือว่ามีข้ออุปสรรคในการเล่น		

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแสมคำ
เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการมีส่วนร่วมที่ตรงกับความเป็นจริงหรือ
สอดคล้องกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียวเท่านั้น

- 5 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
4 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมมาก
3 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
2 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมน้อย
1 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมคิด					
1. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและหลากหลาย					
2. นักเรียนสามารถระดมความคิดของตนเองก่อนการเสนอแนะ ภายในทีม					
3. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับครู และเพื่อน ๆ					
4. นักเรียนสามารถดึงความรู้และประสบการณ์ของตนเองมาใช้ ประกอบการวางแผนเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลได้อย่างเต็มที่					
5. นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะเสนอความคิดให้กับเพื่อน ร่วมทีม					
การมีส่วนร่วมตัดสินใจ					
1. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลด้วยความสมัครใจ					
2. การมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้เล่นในทีมฟุตบอลของตน					
3. แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในขณะแข่งขันฟุตบอล					
4. การสร้างทางเลือกอย่างหลากหลายเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ					
5. ท่านร่วมตัดสินใจใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่อ การเล่นฟุตบอล					

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการวางแผน					
1. สมาชิกในทีมฟุตบอลสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อดี ข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน					
2. มีการชี้แจงแนะนำวางแผนการเล่นให้ผู้เล่นในทีมเกิดความ เข้าใจตรงกันก่อนการแข่งขันฟุตบอล					
3. มีการประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแผนการทำงาน					
4. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้งบประมาณ					
5. วางแผนการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาฟุตบอล ในชุมชนแสมดำ					
6. ท่านได้ร่วมชักชวนให้คนในชุมชนแสดงความคิดเห็นใน เรื่องรูปแบบหรือลักษณะที่เหมาะสมของการเล่นกีฬาฟุ ตบอลที่จะนำมาใช้ในชุมชน					
7. ท่านได้ร่วมศึกษาเพื่อหารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงให้เกิดประ โยชน์แก่ทีมฟุตบอล					
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ					
1. เข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลอย่างเต็มความสามารถ					
2. มีการพัฒนาทักษะตลอดเวลาในการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอล					
3. ท่านได้เข้าร่วมคัดเลือกเยาวชนเพื่อเป็นตัวแทนในการ รับผิดชอบดำเนิน โครงการการแข่งขันฟุตบอล					
4. ท่านได้ร่วมสละแรงกาย สนับสนุนทุนทรัพย์และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการแข่งขันฟุตบอลในชุมชนแสมดำ					
5. ยอมรับการตัดสินใจของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในขณะที่ร่วมการ แข่งขัน					
6. ท่านได้ร่วมชักชวนให้บุคคล หน่วยงานหรือองค์กรภายนอก มาร่วมแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนิน โครงการการเล่น กีฬาฟุตบอล					
7. ท่านได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มี ต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล					

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมประเมินผล					
1. ประเมินตนเองก่อนและหลังการเข้าร่วม โครงการกีฬาฟุตบอล					
2. มีการประเมินผลย่อยเป็นระยะ ๆ ตลอดการแข่งขัน					
3. มีการประเมินความพร้อมในการเล่นฟุตบอล					
4. มีการประเมินผลร่วมกันหลังสิ้นสุดการแข่งขันฟุตบอล แต่ละครั้ง					
5. สมาชิกนำผลจากการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายนพปฎล นุณชะนุรณ		
วัน เดือน ปี เกิด	2 มกราคม พ.ศ. 2505		
สถานที่เกิด	ราชบุรี		
ที่อยู่	290/9 ถนนศรีสุริยวงศ์ อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000		
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จ.ราชบุรี		
			พ.ศ. 2523
	เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา		
	ครุศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. 2533		
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน		พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน